

**Пропозиції Української Арбітражної Асоціації (УАА) щодо вдосконалення арбітражного законодавства України
від 19.12.2019 року**

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ (З КОМЕНТАРЯМИ)

**ДО ПРОЕКТ ЗАКОНУ
щодо питань вдосконалення арбітражного законодавства України, судового контролю та підтримки
міжнародного комерційного арбітражу**

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Закон України «Про міжнародний комерційний арбітраж»		
<p><i>Загальний коментар УАА щодо запропонованих змін до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» («Закон про МКА»): Закон про МКА приймався у 1994 році – на основі Типового Закону ЮНСІТРАЛ «Про зовнішньоторговельний арбітраж» 1985 року («Типовий Закон»). Попри намагання українського законодавця імплементувати положення Типового Закону максимально близько до оригінального тексту, деякі терміни в Законі про МКА не відповідають оригіналу. Це було викликано кількома чинниками. По-перше, на той час господарські суди України все ще називалися арбітражними, а Закону України «Про третейські суди» ще не було (його прийняли лише у 2004 році). По-друге, очевидно, що переклад на українську здійснювався з російськомовної версії Типового закону, яка в певних випадках містила некоректний переклад (адже офіційними мовами робочої групи ЮНСІТРАЛ були англійська та французька). Найбільш яскравим прикладом є використання в Законі про МКА терміну «третейський суд» як синонім терміну «арбітраж» або на позначення терміну «arbitral tribunal». Після прийняття Закону «Про третейські суди» український законодавець почав послідовно розділяти терміни «третейський суд» та «міжнародний арбітраж» та похідні від них для розмежування сфер застосування двох законів та пов'язаних з ними процесуальних положень. Відповідно, термінологію Закону про МКА необхідно привести у відповідність з оригінальним текстом Типового Закону. Крім того, оскільки у 2006 році була прийнята нова редакція Типового Закону, зокрема, змінені його статті 1, 7, 17, 35, до Закону про МКА необхідно також внести зміни з метою імплементації нових положень Типового Закону 2006 року, які відображають найкращі світові практики з врегульованих в них питань.</i></p>		

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Цей Закон виходить з визнання корисності арбітражу (третейського суду) як методу, що широко застосовується для вирішення спорів, які виникають у сфері міжнародної торгівлі, і необхідності комплексного врегулювання міжнародного комерційного арбітражу в законодавчому порядку; враховує положення про такий арбітраж, які є в міжнародних договорах України, а також в типовому законі, прийнятому в 1985 році (995_879) Комісією ООН з права міжнародної торгівлі і схваленому Генеральною Асамблеєю ООН для можливого використання державами у своєму законодавстві.</p>	<p>Цей Закон виходить з визнання корисності арбітражу як методу, що широко застосовується для вирішення спорів, які виникають у сфері міжнародної торгівлі, і необхідності комплексного врегулювання міжнародного комерційного арбітражу в законодавчому порядку; враховує положення про такий арбітраж, які є в міжнародних договорах України, а також в типовому законі, прийнятому в 1985 році (995_879) зі змінами, прийнятими у 2006 році Комісією ООН з права міжнародної торгівлі і схваленому Генеральною Асамблеєю ООН для можливого використання державами у своєму законодавстві.</p>	<p><i>Тут і далі УАА пропонує видалити термін «третейський суд». В даному випадку немає потреби замінювати його іншим терміном.</i></p> <p><i>Оскільки запропоновані УАА зміни мають на меті імплементацію багатьох положень Типового Закону у редакції 2006 року, пропонується відобразити це в Преамбулі Закону про МКА.</i></p>
<p>Стаття 1. Сфера застосування</p> <p>1. Цей Закон застосовується до міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України. Однак положення, передбачені статтями 8, 9, 35 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном.</p> <p>2. До міжнародного комерційного арбітражу можуть за угодою сторін передаватися:</p>	<p>Стаття 1. Сфера застосування</p> <p>1. Цей Закон застосовується до міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України. Однак положення, передбачені пунктами 2, 3 цієї статті, статтями 8, 9, 17, 17-1, 17-2, 17-3, 35 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном.</p> <p>2. До міжнародного комерційного арбітражу можуть за угодою сторін передаватися:</p>	<p><i>Під час прийняття Закону про МКА український законодавець відійшов від запропонованої Типовим Законом формули для визначення сфери його застосування через визначення термінів «міжнародний» та «комерційний». Натомість, Закон про МКА містив перелік спорів, які можуть бути передані в міжнародний арбітраж, та прямо дозволяв передавати спори за участі підприємств з іноземним інвестиціями, що було й залишається важливим фактором для іноземних інвесторів в Україні.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>спори з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторговельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін знаходиться за кордоном, а також</p> <p>спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України.</p> <p>Абзац відсутній</p> <p>2-1. Частина відсутня</p>	<p>спори з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторговельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін знаходиться за кордоном;</p> <p>спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України, а також</p> <p>інші спори міжнародного характеру з договірних та інших цивільно-правових відносин незалежно від суб'єктного складу.</p> <p>2-1. Для цілей пункту 2 цієї статті спори мають міжнародний характер, якщо:</p> <p>сторони явно домовились про те, що предмет арбітражної угоди пов'язаний більш як з однією країною, та (або)</p> <p>одне з наступних місць знаходиться за межами держави, в якій сторони мають свої комерційні підприємства:</p> <ul style="list-style-type: none"> - місце арбітражу, якщо воно визначено арбітражною угодою або відповідно до неї; - будь-яке місце, в якому повинна бути виконана значна частина зобов'язань, що виникають із договірних або інших цивільно- 	<p><i>Враховуючи багаторічну та в цілому позитивну практику застосування цих положень Закону про МКА, а також їх позитивний ефект для інвестиційної привабливості України, УАА пропонує зберегти існуючі положення статті 1, доповнивши їх положеннями Типового Закону 2006 року. Це в цілому зробить Закон про МКА ближчим до оригінального тексту Типового Закону та дозволить зняти ряд питань щодо можливості передавати в міжнародний арбітраж спори з фізичними особами. Поточна версія Закону про МКА фактично дозволяє таку передачу (що підтверджується і судовою практикою, наприклад, рішеннями у справі №522/426/17 за позовом фізичної особи до Viber Media S.a.r.l.). Але під час процесуальної реформи 2017 року до ЦПК не були включені норми, які б дозволяли ефективно передавати до міжнародного комерційного арбітражу спори з фізичними особами.</i></p> <p><i>Для порівняння нижче наводимо п.3 ст.1 Типового закону ЮНСІТРАЛ 2006:</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>3. Для цілей пункту 2 цієї статті, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сторона має більше ніж одне комерційне підприємство, комерційним підприємством вважається те, яке має найбільше відношення до арбітражної угоди; - сторона не має комерційного підприємства, береться до уваги її постійне місце проживання. <p>4. Цей Закон не зачіпає дії будь-якого іншого закону України, в силу якого певні спори не можуть передаватися до арбітражу або можуть бути передані до арбітражу тільки згідно з положеннями іншими, ніж ті, що є в цьому Законі.</p> <p>5. Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в законодавстві України про арбітраж (третейський суд), то застосовуються правила міжнародного договору.</p>	<p>правових відносин, або місце, з яким найбільш тісно пов'язаний предмет спору.</p> <p>3. Для цілей пунктів 2 та 2-1 цієї статті, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сторона має більше ніж одне комерційне підприємство, комерційним підприємством вважається те, яке має найбільше відношення до арбітражної угоди; - сторона не має комерційного підприємства, береться до уваги її місце проживання або громадянство. <p>4. Цей Закон не зачіпає дії будь-якого іншого закону України, в силу якого певні спори не можуть передаватися до арбітражу або можуть бути передані до арбітражу тільки згідно з положеннями іншими, ніж ті, що є в цьому Законі.</p> <p>5. Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в законодавстві України про арбітраж (третейський суд), то застосовуються правила міжнародного договору.</p>	<p>(3) An arbitration is international if:</p> <p>(a) the parties to an arbitration agreement have, at the time of the conclusion of that agreement, their places of business in different States; or</p> <p>(b) one of the following places is situated outside the State in which the parties have their places of business:</p> <p>(i) the place of arbitration if determined in, or pursuant to, the arbitration agreement;</p> <p>(ii) any place where a substantial part of the obligations of the commercial relationship is to be performed or the place with which the subject-matter of the dispute is most closely connected; or</p> <p>(c) the parties have expressly agreed that the subject matter of the arbitration agreement relates to more than one country.</p>
<p>Стаття 2. Визначення термінів та правила їх тлумачення</p> <p>Для цілей цього Закону:</p>	<p>Стаття 2. Визначення термінів та правила їх тлумачення</p> <p>Для цілей цього Закону:</p>	<p>Article 2. Definitions and rules of interpretation</p> <p>For the purposes of this Law:</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>"арбітраж" - будь-який арбітраж (третейський суд) незалежно від того, чи утворюється він спеціально для розгляду окремої справи, чи здійснюється постійно діючою арбітражною установою, зокрема Міжнародним комерційним арбітражним судом або Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України (додатки N 1 і N 2 до цього Закону);</p> <p>"третейський суд" - одноособовий арбітр або колегія арбітрів;</p>	<p>"арбітраж" - будь-який арбітраж незалежно від того, чи адмініструється він постійно діючою арбітражною установою, зокрема Міжнародним комерційним арбітражним судом або Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України (додатки N 1 і N 2 до цього Закону);</p> <p>"арбітражний трибунал" - одноособовий арбітр або колегія арбітрів;</p>	<p>(a) "arbitration" means any arbitration whether or not administered by a permanent arbitral institution;</p> <p>(b) "arbitral tribunal" means a sole arbitrator or a panel of arbitrators;</p> <p><i>Тут і далі УАА пропонує використовувати для перекладу терміну «arbitral tribunal» термін «арбітражний трибунал», що є найбільш близьким за значенням та дозволяє уникнути термінологічної плутанини (адже за Законом «Про третейські суди» термін «третейський суд» має зовсім інші значення). Визначення терміну «арбітраж» УАА пропонує привести у відповідність з оригінальною версією Типового Закону.</i></p>
<p>Стаття 4. Відмова від права на заперечення</p> <p>Сторона, яка знає про те, що яке-небудь положення цього Закону, від якого сторони можуть відступати, або яка-небудь вимога, згідно з арбітражною угодою, не були дотримані, і проте продовжує брати участь у арбітражному провадженні, не заявивши заперечень проти такого недотримання без невинуватої затримки, а якщо</p>	<p>Стаття 4. Відмова від права на заперечення</p> <p>Сторона, яка знає про те, що яке-небудь положення цього Закону, від якого сторони можуть відступати, або яка-небудь вимога, згідно з арбітражною угодою, не були дотримані, і проте продовжує брати участь в арбітражі, не заявивши заперечень проти такого недотримання без невинуватої затримки, а якщо для цього</p>	<p>Article 4. Waiver of right to object</p> <p>A party who knows that any provision of this Law from which the parties may derogate or any requirement under the arbitration agreement has not been complied with and yet proceeds with the arbitration without stating his objection to such non-compliance without undue</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>для цього передбачено будь-який строк, то протягом цього строку вважається такою, що відмовилась від свого права на заперечення.</p>	<p>передбачено будь-який строк, то протягом цього строку вважається такою, що відмовилась від свого права на заперечення.</p>	<p>delay or, if a time-limit is provided therefor, within such period of time, shall be deemed to have waived his right to object. <i>УАА пропонує використовувати для перекладу терміну «arbitration» термін «арбітраж».</i></p>
<p>Стаття 7. Визначення та форма арбітражної угоди</p> <p>1. Арбітражна угода - це угода сторін про передачу до арбітражу всіх або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними в зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами, незалежно від того, чи мають вони договірний характер чи ні. Арбітражна угода може бути укладена у вигляді арбітражного застереження в контракті або у вигляді окремої угоди.</p> <p>2. Арбітражна угода укладається в письмовій формі. Угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо вона міститься в документі, підписаному сторонами, або укладена шляхом обміну листами, електронними повідомленнями, якщо інформація, що міститься в них, є доступною для подальшого використання, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням інших засобів електрозв'язку, що забезпечують фіксацію такої угоди, або шляхом обміну позовною заявою та відзивом на позов, в</p>	<p>Стаття 7. Визначення та форма арбітражної угоди</p> <p>1. Арбітражна угода - це угода сторін про передачу до арбітражу всіх або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними у зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами, незалежно від того, чи мають вони договірний характер. Арбітражна угода може бути укладена у вигляді арбітражного застереження в договорі або у вигляді окремої угоди.</p> <p>2. Арбітражна угода укладається в письмовій формі.</p> <p>3. Арбітражна угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо її зміст зафіксовано у будь-якій формі, незалежно від того, чи укладено арбітражну угоду або договір, у якому вона міститься, усно, поведінкою сторін або в інший спосіб.</p> <p>4. Вимога про укладання арбітражної угоди у письмовій формі задовольняється</p>	<p>Option I. Article 7. Definition and form of arbitration agreement (1) “Arbitration agreement” is an agreement by the parties to submit to arbitration all or certain disputes which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual or not. An arbitration agreement may be in the form of an arbitration clause in a contract or in the form of a separate agreement. (2) The arbitration agreement shall be in writing. (3) An arbitration agreement is in writing if its content is recorded in any form, whether or not the arbitration agreement or contract has been concluded orally, by conduct, or by other means. (4) The requirement that an arbitration agreement be in writing is met by an</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>яких одна із сторін стверджує наявність угоди, а інша проти цього не заперечує. Посилання в угоді на документ, що містить арбітражне застереження, є арбітражною угодою за умови, що угода укладена в письмовій формі і це посилання є таким, що робить згадане застереження частиною угоди.</p> <p>{ Частина друга статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2147-VIII (2147а-19) від 03.10.2017 }</p>	<p>електронними повідомленнями, якщо інформація, що міститься в них, є доступною для подальшого використання, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням інших засобів електрозв'язку, що забезпечують фіксацію такої угоди.</p> <p>5. Крім того, арбітражна угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо сторони обмінялися позовною заявою та відзивом на позов, в яких одна із сторін стверджує наявність арбітражної угоди, а інша проти цього не заперечує.</p> <p>6. Посилання в договорі на документ, що містить арбітражне застереження, є арбітражною угодою в письмовій формі за умови, що це посилання є таким, що робить згадане застереження частиною договору.</p> <p>7. Якщо існують будь-які неточності в тексті арбітражної угоди та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконаності, але сторони обмінялися позовною заявою та відзивом на позов, і при цьому жодна зі сторін, у строки вказані у частині другій статті 16 цього Закону, не висловила заперечень щодо існування, дійсності, чинності чи виконаності арбітражної угоди, то вважається, що сторони усунули всі такі</p>	<p>electronic communication if the information contained therein is accessible so as to be useable for subsequent reference; “electronic communication” means any communication that the parties make by means of data messages; “data message” means information generated, sent, received or stored by electronic, magnetic, optical or similar means, including, but not limited to, electronic data interchange (EDI), electronic mail, telegram, telex or telecopy.</p> <p>(5) Furthermore, an arbitration agreement is in writing if it is contained in an exchange of statements of claim and defence in which the existence of an agreement is alleged by one party and not denied by the other.</p> <p>(6) The reference in a contract to any document containing an arbitration clause constitutes an arbitration agreement in writing, provided that the reference is such as to make that clause part of the contract.</p> <p><i>УАА пропонує імплементувати положення нової статті 7 Типового Закону 2006 (Опція 1), яка враховує сучасні бізнес-реалії укладення</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>неточності та (або) сумніви, а також відмовилися від свого права на заперечення щодо її існування, дійсності, чинності чи виконуваності.</p> <p>8. У разі заміни сторони у зобов'язанні, щодо якого укладена арбітражна угода, така арбітражна угода зберігає свою силу як для первісної, так і для нової сторони зобов'язання. Усі дії вчинені первісною стороною зобов'язання, щодо якого укладена арбітражна угода, включаючи в ході арбітражного розгляду, а також арбітражне рішення, є обов'язковими для нової сторони зобов'язання.»</p>	<p><i>арбітражних угод та відображає найкращі світові практики з цього питання.</i></p> <p><i>Крім того, пропонується врегулювати питання заміни сторони у зобов'язанні, щодо якого укладена арбітражна угода, адже судова практика з цього питання є досить суперечливою.</i></p> <p><i>Для викорінення недобросовісної практики деяких відповідачів, які беруть участь в арбітражному провадженні без жодних застережень, а програвши справу, намагаються переконати суд в тому, що арбітражне застереження втратило чинність чи було недійсним, чи таким, що не могло бути виконаним, УАА пропонує додати норму, яка б прямо забороняла таку практику.</i></p>
<p>Стаття 8. Арбітражна угода та подання позову щодо суті спору в суді</p> <p>1. Суд, до якого подано позов у питанні, що є предметом арбітражної угоди, повинен, якщо будь-яка із сторін попросить про це не пізніше подання своєї першої заяви щодо суті спору, залишити позов без розгляду і направити сторони до арбітражу, якщо</p>	<p>Стаття 8. Арбітражна угода та подання позову щодо суті спору в суді</p> <p>1. Суд, до якого подано позов у питанні, що є предметом арбітражної угоди, повинен, якщо будь-яка із сторін попросить про це не пізніше подання своєї першої заяви щодо суті спору, залишити позов без розгляду і направити сторони до арбітражу, якщо не визнає, що ця арбітражна</p>	<p>Article 8. Arbitration agreement and substantive claim before court</p> <p>(1) A court before which an action is brought in a matter which is the subject of an arbitration agreement shall, if a party so requests not later than when submitting his first statement on the substance of the dispute, refer the parties</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>не визнає, що ця арбітражна угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.</p> <p>Абзац відсутній</p> <p>2. У разі подання позову, зазначеного в пункті 1 цієї статті, арбітражний розгляд проте може бути розпочато або продовжено і арбітражне рішення може бути винесено, поки сперечання про підсудність чекають розв'язання в суді.</p> <p>3. Частина відсутня</p>	<p>угода є очевидно (prima facie) недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.</p> <p>При цьому будь-які неточності в тексті арбітражної угоди та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності.</p> <p>2. У разі подання позову, зазначеного в пункті 1 цієї статті, арбітражний розгляд проте може бути розпочато або продовжено і арбітражне рішення може бути винесено, поки сперечання про підсудність чекають розв'язання в суді.</p> <p>3. Позов до суду про визнання арбітражної угоди недійсною, такою, що втратила чинність або не може бути виконана, не допускається. Суд, до якого подано такий позов, повинен залишити його без розгляду</p>	<p>to arbitration unless it finds that the agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.</p> <p>(2) Where an action referred to in paragraph (1) of this article has been brought, arbitral proceedings may nevertheless be commenced or continued, and an award may be made, while the issue is pending before the court.</p> <p><i>УАА пропонує уточнити переклад терміну “null and void” в тексті Закону про МКА, адже за значенням він є ближче до терміну «нікчемний», і в усіх розвинутих арбітражних юрисдикціях він означає тільки поверхневу («prima facie») перевірку судом (не)дійсності арбітражної угоди.</i></p> <p><i>УАА також пропонує прямо заборонити недобросовісну практику деяких відповідачів, які очікуючи на негативне арбітражне рішення проти себе, ініціюють судове провадження в українських судах з єдиною позовною вимогою про визнання арбітражної угоди недійсною або такою, що втратила чинність, або не може бути</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
		<i>виконана, і таким чином намагаються заблокувати визнання та виконання арбітражного рішення в Україні.</i>
Розділ III. СКЛАД ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ	Розділ III. СКЛАД АРБІТРАЖНОГО ТРИБУНАЛУ	CHAPTER III. COMPOSITION OF ARBITRAL TRIBUNAL
<p>Стаття 13. Процедура відводу арбітра</p> <p>...</p> <p>2. В разі відсутності такої домовленості сторона, що має намір заявити відвід арбітру, протягом 15 днів після того, як їй стало відомо про сформування третейського суду або про будь-які обставини, зазначені в пункті 2 статті 12, повинна в письмовій формі повідомити третейський суд про мотиви відводу. Якщо арбітр, якому заявлено відвід, сам не відмовляється від посади або інша сторона не погоджується з відводом, питання про відвід вирішується третейським судом.</p> <p>3. Якщо заяву про відвід при застосуванні будь-якої процедури, узгодженої сторонами, або процедури, передбаченої пунктом 2 цієї статті, не задоволено, сторона, що заявляє відвід, може протягом 30 днів після отримання повідомлення про рішення про відхилення відводу просити орган, зазначений у пункті 1 статті 6, прийняти рішення про</p>	<p>Стаття 13. Процедура відводу арбітра</p> <p>...</p> <p>2. В разі відсутності такої домовленості сторона, що має намір заявити відвід арбітру, протягом 15 днів після того, як їй стало відомо про сформування арбітражного трибуналу або про будь-які обставини, зазначені в пункті 2 статті 12, повинна в письмовій формі повідомити арбітражний трибунал про мотиви відводу. Якщо арбітр, якому заявлено відвід, сам не відмовляється від посади або інша сторона не погоджується з відводом, питання про відвід вирішується арбітражним трибуналом.</p> <p>3. Якщо заяву про відвід при застосуванні будь-якої процедури, узгодженої сторонами, або процедури, передбаченої пунктом 2 цієї статті, не задоволено, сторона, що заявляє відвід, може протягом 30 днів після отримання повідомлення про рішення про відхилення відводу просити орган, зазначений у пункті 1 статті 6, прийняти</p>	<p>Article 13. Challenge procedure</p> <p>...</p> <p>(2) Failing such agreement, a party who intends to challenge an arbitrator shall, within fifteen days after becoming aware of the constitution of the arbitral tribunal or after becoming aware of any circumstance referred to in article 12(2), send a written statement of the reasons for the challenge to the arbitral tribunal. Unless the challenged arbitrator withdraws from his office or the other party agrees to the challenge, the arbitral tribunal shall decide on the challenge.</p> <p>(3) If a challenge under any procedure agreed upon by the parties or under the procedure of paragraph (2) of this article is not successful, the challenging party may request, within thirty days after having received notice of the decision</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>відвід; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню; поки таке прохання чекає на своє вирішення, третейський суд, включаючи арбітра, якому заявлено відвід, може продовжувати арбітражний розгляд та винести арбітражне рішення.</p>	<p>рішення про відвід; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню; поки таке прохання чекає на своє вирішення, арбітражний трибунал, включаючи арбітра, якому заявлено відвід, може продовжувати арбітражний розгляд та винести арбітражне рішення.</p>	<p>rejecting the challenge, the court or other authority specified in article 6 to decide on the challenge, which decision shall be subject to no appeal; while such a request is pending, the arbitral tribunal, including the challenged arbitrator, may continue the arbitral proceedings and make an award.</p>
<p align="center">Розділ IV. КОМПЕТЕНЦІЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ</p>	<p align="center">Розділ IV. КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО ТРИБУНАЛУ</p>	<p align="center">CHAPTER IV. JURISDICTION OF ARBITRAL TRIBUNAL</p>
<p>Стаття 16. Право третейського суду на винесення постанови про свою компетенцію</p> <p>1. Третейський суд може сам прийняти постанову про свою компетенцію, в тому числі стосовно будь-яких заперечень щодо наявності або дійсності арбітражної угоди. З цією метою арбітражне застереження, що є частиною договору, повинно трактуватися як угода, що не залежить від інших умов договору. Винесення третейським судом рішення про недійсність договору не тягне за собою в силу закону недійсність арбітражного застереження.</p> <p>2. Заява про відсутність у третейського суду компетенції може бути зроблена не пізніше подання заперечень щодо позову. Призначення стороною арбітра або її участь у призначенні арбітра не позбавляє сторону права зробити таку заяву. Заява</p>	<p>Стаття 16. Право арбітражного трибуналу на винесення постанови про свою компетенцію</p> <p>1. Арбітражний трибунал може сам прийняти постанову про свою компетенцію, в тому числі стосовно будь-яких заперечень щодо наявності або дійсності арбітражної угоди. З цією метою арбітражне застереження, що є частиною договору, повинно трактуватися як угода, що не залежить від інших умов договору. Винесення арбітражним трибуналом рішення про недійсність договору не тягне за собою в силу закону недійсність арбітражного застереження.</p> <p>2. Заява про відсутність у арбітражного трибуналу компетенції може бути зроблена не пізніше подання заперечень щодо позову. Призначення стороною арбітра або її участь у призначенні арбітра не позбавляє сторону права</p>	<p>Article 16. Competence of arbitral tribunal to rule on its jurisdiction</p> <p>(1) The arbitral tribunal may rule on its own jurisdiction, including any objections with respect to the existence or validity of the arbitration agreement. For that purpose, an arbitration clause which forms part of a contract shall be treated as an agreement independent of the other terms of the contract. A decision by the arbitral tribunal that the contract is null and void shall not entail ipso jure the invalidity of the arbitration clause.</p> <p>(2) A plea that the arbitral tribunal does not have jurisdiction shall be raised not later than the submission of the statement of defence. A party is not</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>про те, що третейський суд перевищує межі своєї компетенції, повинна бути зроблена, як тільки питання, яке, на думку сторони, виходить за ці межі, буде поставлено в ході арбітражного розгляду. Третейський суд може в будь-якому з цих випадків прийняти заяву, зроблену пізніше, якщо він визнає затримку виправданою.</p> <p>3. Третейський суд може винести постанову щодо заяви, зазначеної в пункті 2 цієї статті, або як з питання попереднього характеру, або в рішенні щодо суті спору. Якщо третейський суд винесе постанову з питання попереднього характеру, що він має компетенцію, будь-яка сторона може протягом 30 днів після отримання повідомлення про цю постанову просити орган, зазначений в статті 6, прийняти рішення з цього питання; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню; поки таке прохання чекає на своє вирішення, третейський суд може продовжувати розгляд та прийняти арбітражне рішення.</p>	<p>зробити таку заяву. Заява про те, що арбітражний трибунал перевищує межі своєї компетенції, повинна бути зроблена, як тільки питання, яке, на думку сторони, виходить за ці межі, буде поставлено в ході арбітражного розгляду. Арбітражний трибунал може в будь-якому з цих випадків прийняти заяву, зроблену пізніше, якщо він визнає затримку виправданою.</p> <p>3. Арбітражний трибунал може винести постанову щодо заяви, зазначеної в пункті 2 цієї статті, або як з питання попереднього характеру, або в рішенні щодо суті спору. Якщо арбітражний трибунал винесе постанову з питання попереднього характеру, що він має компетенцію, будь-яка сторона може протягом 30 днів після отримання повідомлення про цю постанову просити орган, зазначений в статті 6, прийняти рішення з цього питання; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню; поки таке прохання чекає на своє вирішення, арбітражний трибунал може продовжувати розгляд та прийняти арбітражне рішення.</p>	<p>precluded from raising such a plea by the fact that he has appointed, or participated in the appointment of, an arbitrator. A plea that the arbitral tribunal is exceeding the scope of its authority shall be raised as soon as the matter alleged to be beyond the scope of its authority is raised during the <u>arbitral proceedings</u>. The arbitral tribunal may, in either case, admit a later plea if it considers the delay justified.</p> <p>(3) The arbitral tribunal may rule on a plea referred to in paragraph (2) of this article either as a preliminary question or in an award on the merits. If the arbitral tribunal rules as a preliminary question that it has jurisdiction, any party may request, within thirty days after having received notice of that ruling, the court specified in article 6 to decide the matter, which decision shall be subject to no appeal; while such a request is pending, the arbitral tribunal may continue the arbitral proceedings and make an award.</p>
Розділ відсутній	Розділ IV-1. ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ЗАХОДИ	CHAPTER IV A. INTERIM MEASURES AND PRELIMINARY ORDERS
Стаття 17. Повноваження третейського суду давати розпорядження про вжиття забезпечувальних заходів	Стаття 17. Повноваження арбітражного трибуналу щодо забезпечувальних заходів	Article 17. Power of arbitral tribunal to order interim measures

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>1. Якщо сторони не домовилися про інше, третейський суд може на прохання будь-якої сторони розпорядитися про вжиття якою-небудь стороною таких забезпечувальних заходів щодо предмета спору, які він вважає необхідними. Третейський суд може зажадати від будь-якої сторони надати належне забезпечення у зв'язку з такими заходами.</p> <p>2. Третейський суд може зобов'язати сторони внести на його депозитний рахунок попередньо визначену суму арбітражних витрат, пов'язаних з розглядом справи або певною дією (забезпечення арбітражних витрат).</p>	<p>1. Якщо сторони не домовилися про інше, арбітражний трибунал має право, за заявою будь-якої зі сторін, вжити забезпечувальні заходи, які він вважає необхідними.</p> <p>2. Забезпечувальним заходом є будь-який тимчасовий захід, незалежно від того, чи винесений він у формі арбітражного рішення чи в будь-якій іншій формі, за допомогою якого в будь-який час до винесення арбітражного рішення, яке остаточно вирішує спір, арбітражний трибунал постановляє, щоб та чи інша сторона:</p> <p>1) підтримувала або відновила статус-кво до вирішення спору;</p> <p>2) вжила заходів, щоб попередити, або утрималась від вжиття заходів, які можуть спричинити, шкоду або загрозу самому арбітражному процесу;</p> <p>3) вжила заходів зі збереження активів, за рахунок яких може бути виконане майбутнє арбітражне рішення.</p> <p>4) зберігала докази, які можуть стосуватися справи та мати суттєве значення для вирішення спору.</p> <p>3. Арбітражний трибунал може змінити, зупинити дію чи скасувати вжитий ним забезпечувальний захід за зверненням будь-якої зі сторін, чи, за виключних обставин і після</p>	<p>(1) Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral tribunal may, at the request of a party, grant interim measures.</p> <p>(2) An interim measure is any temporary measure, whether in the form of an award or in another form, by which, at any time prior to the issuance of the award by which the dispute is finally decided, the arbitral tribunal orders a party to:</p> <p>(a) Maintain or restore the status quo pending determination of the dispute;</p> <p>(b) Take action that would prevent, or refrain from taking action that is likely to cause, current or imminent harm or prejudice to the arbitral process itself;</p> <p>(c) Provide a means of preserving assets out of which a subsequent award may be satisfied; or</p> <p>(d) Preserve evidence that may be relevant and material to the resolution of the dispute.</p> <p>Article 17 D. Modification, suspension, termination</p> <p>The arbitral tribunal may modify, suspend or terminate an interim measure or a preliminary order it has granted,</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>попереднього повідомлення сторін, за власною ініціативою.</p> <p>4. Арбітражний трибунал може вимагати від сторони, яка звертається із заявою про вжиття забезпечувального заходу, надати належне зустрічне забезпечення у зв'язку з цим заходом.</p> <p>5. Сторона, яка просить вжити забезпечувальний захід, несе відповідальність за будь-які витрати чи збитки, спричиненні таким заходом будь-якій стороні, якщо арбітражний трибунал в подальшому встановить, що за таких обставин цей захід не повинен був вживатись. Арбітражний трибунал може присудити відшкодування таких витрат і збитків у будь-який момент арбітражного провадження.</p>	<p>upon application of any party or, in exceptional circumstances and upon prior notice to the parties, on the arbitral tribunal's own initiative</p> <p>Article 17 E. Provision of security</p> <p>(1) The arbitral tribunal may require the party requesting an interim measure to provide appropriate security in connection with the measure.</p> <p>(2) The arbitral tribunal shall require the party applying for a preliminary order to provide security in connection with the order unless the arbitral tribunal considers it inappropriate or unnecessary to do so.</p> <p>Article 17 G. Costs and damages The party requesting an interim measure or applying for a preliminary order shall be liable for any costs and damages caused by the measure or the order to any party if the arbitral tribunal later determines that, in the circumstances, the measure or the order should not have been granted. The arbitral tribunal may award such costs and damages at any point during the proceedings.</p>
Стаття відсутня	Стаття 17-1. Визнання та виконання забезпечувальних заходів	Article 17 H. Recognition and enforcement

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>1. Забезпечувальні заходи, вжиті арбітражним трибуналом, визнаються такими, що мають обов'язкову силу, і, якщо арбітражним трибуналом не передбачено іншого, виконуються за звернення до компетентного суду незалежно від країни, в якій вони були вжиті, за умови дотримання положень статті 17-2.</p> <p>2. Сторона, що звертається із заявою про визнання та виконання забезпечувальних заходів або заява якої задоволена, зобов'язана негайно повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.</p> <p>3. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та виконання, може, якщо вважатиме за належне, вимагати від сторони, що звертається, надати належне зустрічне забезпечення, якщо питання щодо зустрічного забезпечення не було вирішене арбітражним трибуналом або у випадку, коли таке рішення є необхідним для захисту прав третіх осіб.</p>	<p>(1) An interim measure issued by an arbitral tribunal shall be recognized as binding and, unless otherwise provided by the arbitral tribunal, enforced upon application to the competent court, irrespective of the country in which it was issued, subject to the provisions of article 17 I.</p> <p>(2) The party who is seeking or has obtained recognition or enforcement of an interim measure shall promptly inform the court of any termination, suspension or modification of that interim measure.</p> <p>(3) The court of the State where recognition or enforcement is sought may, if it considers it proper, order the requesting party to provide appropriate security if the arbitral tribunal has not already made a determination with respect to security or where such a decision is necessary to protect the rights of third parties.</p>
Стаття відсутня	Стаття 17-2. Підстави для відмови у визнанні та виконанні забезпечувальних заходів	Article 17 I. Grounds for refusing recognition or enforcement

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>1. У визнанні та виконанні забезпечувальних заходів може бути відмовлено лише:</p> <p>1) на прохання сторони, проти якої вони спрямовані, якщо суд встановить, що:</p> <ul style="list-style-type: none"> - така відмова ґрунтується на підставах, викладених у абзацах 1-4 підпункту 1 пункту 1 статті 36; або - рішення арбітражного трибуналу щодо надання зустрічного забезпечення у зв'язку із забезпечувальними заходами, які застосував арбітражний трибунал, не було виконано; - забезпечувальні заходи були скасовані чи зупинені арбітражним трибуналом або, якщо на те є відповідні повноваження, судом держави, в якій має місце арбітраж, або відповідно до законодавства якої були застосовані ці забезпечувальні заходи; або <p>2) якщо суд визнає, що:</p> <ul style="list-style-type: none"> - забезпечувальні заходи несумісні з повноваженнями, наданими суду, якщо тільки суд не винесе рішення про зміну формулювання цих забезпечувальних заходів у тій мірі, в якій це необхідно для приведення їх у відповідність до його власних повноважень і процедур з метою виконання цих забезпечувальних заходів і без зміни їх суті; або 	<p>(1) Recognition or enforcement of an interim measure may be refused only:</p> <p>(a) At the request of the party against whom it is invoked if the court is satisfied that:</p> <p>(i) Such refusal is warranted on the grounds set forth in article 36(1)(a)(i), (ii), (iii) or (iv); or</p> <p>(ii) The arbitral tribunal's decision with respect to the provision of security in connection with the interim measure issued by the arbitral tribunal has not been complied with; or</p> <p>(iii) The interim measure has been terminated or suspended by the arbitral tribunal or, where so empowered, by the court of the State in which the arbitration takes place or under the law of which that interim measure was granted; or</p> <p>(b) If the court finds that:</p> <p>(i) The interim measure is incompatible with the powers conferred upon the court unless the court decides to reformulate the interim measure to the extent necessary to adapt it to its own powers and procedures for the purposes of enforcing that interim measure and without modifying its substance; or</p> <p>(ii) Any of the grounds set forth in article 36(1)(b)(i) or (ii), apply to the</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>- будь-які підстави, викладені в абзацах 1-2 підпункту 2 пункту 1 статті 36, стосуються визнання та виконання забезпечувальних заходів.</p> <p>2. Будь-який висновок, зроблений судом щодо будь-якої із підстав, передбачених в пункті 1 цієї статті, застосовується та має силу тільки для цілей заяви про визнання та виконання забезпечувальних заходів. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та виконання забезпечувальних заходів, не розглядає забезпечувальні заходи по суті.</p>	<p>recognition and enforcement of the interim measure.</p> <p>(2) Any determination made by the court on any ground in paragraph (1) of this article shall be effective only for the purposes of the application to recognize and enforce the interim measure. The court where recognition or enforcement is sought shall not, in making that determination, undertake a review of the substance of the interim measure.</p>
Стаття відсутня	<p>Стаття 17-3. Забезпечувальні заходи, які застосовуються судом</p> <p>1. Суд має такі ж повноваження вжити забезпечувальні заходи у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, незалежно від місця арбітражу, які він має у провадженнях у цивільних справах згідно з процесуальним законодавством. Суд здійснює такі повноваження у порядку, передбаченому процесуальним законодавством, з врахуванням особливостей міжнародного комерційного арбітражу.</p>	<p>Article 17 J. Court-ordered interim measures</p> <p>A court shall have the same power of issuing an interim measure in relation to arbitration proceedings, irrespective of whether their place is in the territory of this State, as it has in relation to proceedings in courts. The court shall exercise such power in accordance with its own procedures in consideration of the specific features of international arbitration.</p> <p><i>УАА пропонує адаптувати формулювання цієї статті до</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
		<i>формувань, що використовуються в ЦПК</i>
Розділ V. <u>АРБІТРАЖНЕ ПРОВАДЖЕННЯ</u>	Розділ V. <u>ВЕДЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РОЗГЛЯДУ</u>	<p>CHAPTER V. CONDUCT OF ARBITRAL PROCEEDINGS</p> <p><i>Під час прийняття Закону про МКА термін «arbitral proceedings» було перекладено як «арбітражний розгляд». УАА пропонує залишити цей термін і використовувати його послідовно в тексті закону.</i></p>
<p>Стаття 19. Визначення правил процедури</p> <p>1. За умови дотримання положень цього Закону сторони можуть на свій розсуд домовитись про процедуру розгляду справи третейським судом.</p> <p>2. В разі відсутності такої угоди третейський суд може з дотриманням положень цього Закону вести арбітражний розгляд таким чином, який він вважає належним. Повноваження, надані третейському суду, включають повноваження на визначення допустимості, належності, істотності та значущості будь-якого доказу.</p>	<p>Стаття 19. Визначення правил процедури</p> <p>1. За умови дотримання положень цього Закону сторони можуть на свій розсуд домовитись про процедуру розгляду справи арбітражним трибуналом.</p> <p>2. В разі відсутності такої угоди арбітражний трибунал може з дотриманням положень цього Закону вести арбітражний розгляд таким чином, який він вважає належним. Повноваження, надані арбітражному трибуналу, включають повноваження на визначення допустимості, належності, істотності та значущості будь-якого доказу.</p>	<p>Article 19. Determination of rules of procedure</p> <p>(1) Subject to the provisions of this Law, the parties are free to agree on the procedure to be followed by the arbitral tribunal in conducting the proceedings.</p> <p>(2) Failing such agreement, the arbitral tribunal may, subject to the provisions of this Law, conduct the arbitration in such manner as it considers appropriate. The power conferred upon the arbitral tribunal includes the power to determine the admissibility, relevance, materiality and weight of any evidence.</p>
<p>Стаття 20. Місце арбітражу</p>	<p>Стаття 20. Місце арбітражу</p>	<p>Article 20. Place of arbitration</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>1. Сторони можуть на свій розсуд домовитись про місце арбітражу. В разі відсутності такої домовленості місце арбітражу визначається третейським судом з урахуванням обставин справи, включаючи фактор зручності для сторін.</p> <p>2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, третейський суд може, якщо сторони не домовились про інше, зібратись в будь-якому місці, яке він вважає належним для проведення консультацій між його членами, заслуховування свідків, експертів чи сторін або для огляду товарів, іншого майна чи документів.</p>	<p>1. Сторони можуть на свій розсуд домовитись про місце арбітражу. В разі відсутності такої домовленості місце арбітражу визначається арбітражним трибуналом з урахуванням обставин справи, включаючи фактор зручності для сторін.</p> <p>2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, арбітражний трибунал може, якщо сторони не домовились про інше, зібратись в будь-якому місці, яке він вважає належним для проведення консультацій між його членами, заслуховування свідків, експертів чи сторін або для огляду товарів, іншого майна чи документів.</p>	<p>1) The parties are free to agree on the place of arbitration. Failing such agreement, the place of arbitration shall be determined by the arbitral tribunal having regard to the circumstances of the case, including the convenience of the parties.</p> <p>(2) Notwithstanding the provisions of paragraph/ (1) of this article, the arbitral tribunal may, unless otherwise agreed by the parties, meet at any place it considers appropriate for consultation among its members, for hearing witnesses, experts or the parties, or for inspection of goods, other property or documents</p>
<p>Стаття 22. Мова</p> <p>1. Сторони можуть на свій розсуд домовитись про мову чи мови, які використовуватимуться в арбітражному розгляді. В разі відсутності такої домовленості третейський суд визначає мову або мови, які повинні використовуватися під час розгляду. Така домовленість або визначення, якщо в них не обумовлено інше, стосуються будь-якої письмової заяви сторони, будь-якого слухання справи та будь-якого арбітражного рішення, постанови чи іншого повідомлення третейського суду.</p>	<p>Стаття 22. Мова</p> <p>1. Сторони можуть на свій розсуд домовитись про мову чи мови, які використовуватимуться в арбітражному розгляді. В разі відсутності такої домовленості арбітражний трибунал визначає мову або мови, які повинні використовуватися під час розгляду. Така домовленість або визначення, якщо в них не обумовлено інше, стосуються будь-якої письмової заяви сторони, будь-якого слухання справи та будь-якого арбітражного рішення, постанови чи іншого повідомлення арбітражного трибуналу.</p>	<p>Article 22. Language</p> <p>(1) The parties are free to agree on the language or languages to be used in the arbitral proceedings. Failing such agreement, the arbitral tribunal shall determine the language or languages to be used in the proceedings. This agreement or determination, unless otherwise specified therein, shall apply to any written statement by a party, any hearing and any award, decision or other communication by the arbitral tribunal.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>2. Третейський суд може дати розпорядження про те, щоб будь-які заяви і документальні докази супроводжувалися перекладом на мову або мови, про які домовились сторони або які визначені третейським судом.</p>	<p>2. Арбітражний трибунал може дати розпорядження про те, щоб будь-які заяви і документальні докази супроводжувалися перекладом на мову або мови, про які домовились сторони або які визначені арбітражним трибуналом.</p>	<p>(2) The arbitral tribunal may order that any documentary evidence shall be accompanied by a translation into the language or languages agreed upon by the parties or determined by the arbitral tribunal.</p>
<p>Стаття 23. Позовна заява та заперечення щодо позову</p> <p>1. Протягом строку, погодженого сторонами або визначеного третейським судом, позивач повинен заявити про обставини, що підтверджують його позовні вимоги, про питання, що підлягають вирішенню, та про зміст своїх позовних вимог, а відповідач повинен заявити свої заперечення з цих причин, якщо тільки сторони не домовилися про інше щодо необхідних реквізитів таких заяв. Сторони можуть подати разом із своїми заявами всі документи, які вони вважають такими, що мають відношення до справи, або можуть зробити посилання на документи або інші докази, які вони представлять надалі.</p> <p>2. Якщо сторони не домовились про інше, в ході арбітражного розгляду будь-яка сторона може змінити або доповнити свої позовні вимоги або заперечення щодо позову, якщо тільки третейський</p>	<p>Стаття 23. Позовна заява та заперечення щодо позову</p> <p>1. Протягом строку, погодженого сторонами або визначеного арбітражним трибуналом, позивач повинен заявити про обставини, що підтверджують його позовні вимоги, про питання, що підлягають вирішенню, та про зміст своїх позовних вимог, а відповідач повинен заявити свої заперечення з цих причин, якщо тільки сторони не домовилися про інше щодо необхідних реквізитів таких заяв. Сторони можуть подати разом із своїми заявами всі документи, які вони вважають такими, що мають відношення до справи, або можуть зробити посилання на документи або інші докази, які вони представлять надалі.</p> <p>2. Якщо сторони не домовились про інше, в ході арбітражного розгляду будь-яка сторона може змінити або доповнити свої позовні вимоги або заперечення щодо позову, якщо тільки арбітражний трибунал не визнає недоцільним</p>	<p>Article 23. Statements of claim and defence</p> <p>(1) Within the period of time agreed by the parties or determined by the arbitral tribunal, the claimant shall state the facts supporting his claim, the points at issue and the relief or remedy sought, and the respondent shall state his defence in respect of these particulars, unless the parties have otherwise agreed as to the required elements of such statements. The parties may submit with their statements all documents they consider to be relevant or may add a reference to the documents or other evidence they will submit.</p> <p>(2) Unless otherwise agreed by the parties, either party may amend or supplement his claim or defence during the course of the arbitral proceedings, unless the arbitral tribunal considers it</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>суд не визнає недоцільним дозволити таку зміну або доповнення з урахуванням допущеної затримки.</p>	<p>дозволити таку зміну або доповнення з урахуванням допущеної затримки.</p>	<p>inappropriate to allow such amendment having regard to the delay in making it.</p>
<p>Стаття 24. Слухання та розгляд по документах</p> <p>1. За умови дотримання будь-якої іншої угоди сторін третейський суд приймає рішення про те, чи проводити усне слухання справи для представлення доказів або усних дебатів, чи здійснювати розгляд тільки на підставі документів та інших матеріалів. Проте, крім того випадку, коли сторони домовились не проводити усного слухання, третейський суд повинен провести таке слухання на відповідній стадії розгляду, якщо про це просить будь-яка із сторін.</p> <p>2. Сторонам досить завчасно повинно бути надіслано повідомлення про будь-яке слухання та про будь-яке засідання третейського суду, що проводиться з метою огляду товарів, іншого майна або документів.</p> <p>3. Всі заяви, документи або інша інформація, що подаються однією із сторін третейському суду, повинні бути передані іншій стороні. Сторонам повинні бути передані також будь-які висновки експертів або інші документи доказового характеру, на яких третейський суд може базуватися при прийнятті свого рішення.</p>	<p>Стаття 24. Слухання та розгляд по документах</p> <p>1. За умови дотримання будь-якої іншої угоди сторін арбітражний трибунал приймає рішення про те, чи проводити усне слухання справи для представлення доказів або усних дебатів, чи здійснювати розгляд тільки на підставі документів та інших матеріалів. Проте, крім того випадку, коли сторони домовились не проводити усного слухання, арбітражний трибунал повинен провести таке слухання на відповідній стадії розгляду, якщо про це просить будь-яка із сторін.</p> <p>2. Сторонам досить завчасно повинно бути надіслано повідомлення про будь-яке слухання та про будь-яке засідання арбітражного трибуналу, що проводиться з метою огляду товарів, іншого майна або документів.</p> <p>3. Всі заяви, документи або інша інформація, що подаються однією із сторін арбітражному трибуналу, повинні бути передані іншій стороні. Сторонам повинні бути передані також будь-які висновки експертів або інші документи доказового характеру, на яких арбітражний трибунал може базуватися при прийнятті свого рішення.</p>	<p>Article 24. Hearings and written proceedings (1) Subject to any contrary agreement by the parties, the arbitral tribunal shall decide whether to hold oral hearings for the presentation of evidence or for oral argument, or whether the proceedings shall be conducted on the basis of documents and other materials. However, unless the parties have agreed that no hearings shall be held, the arbitral tribunal shall hold such hearings at an appropriate stage of the proceedings, if so requested by a party. (2) The parties shall be given sufficient advance notice of any hearing and of any meeting of the arbitral tribunal for the purposes of inspection of goods, other property or documents. (3) All statements, documents or other information supplied to the arbitral tribunal by one party shall be communicated to the other party. Also any expert report or evidentiary document on which the arbitral tribunal may rely in making its decision shall be communicated to the parties.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 25. Неподання документів або нез'явлення сторони</p> <p>Якщо сторони не домовились про інше, в тих випадках, коли без зазначення поважної причини:</p> <p>1) позивач не подає свою позовну заяву згідно з вимогами пункту 1 статті 23, - третейський суд припиняє розгляд; <i>{Абзац другий статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>2) відповідач не подає своїх заперечень щодо позову згідно з вимогами пункту 1 статті 23, - третейський суд продовжує розгляд, не розцінюючи таке неподання само по собі як визнання тверджень позивача; <i>{Абзац третій статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>3) будь-яка сторона не з'являється на слухання або не подає документальні докази, - третейський суд може продовжити розгляд та прийняти рішення на підставі доказів, які є у справі; <i>{Абзац четвертий статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>4) будь-яка сторона не подає докази на вимогу третейського суду, - третейський суд залежно від</p>	<p>Стаття 25. Неподання документів або нез'явлення сторони</p> <p>Якщо сторони не домовились про інше, в тих випадках, коли без зазначення поважної причини:</p> <p>1) позивач не подає свою позовну заяву згідно з вимогами пункту 1 статті 23, - арбітражний трибунал припиняє розгляд; <i>{Абзац другий статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>2) відповідач не подає своїх заперечень щодо позову згідно з вимогами пункту 1 статті 23, - арбітражний трибунал продовжує розгляд, не розцінюючи таке неподання само по собі як визнання тверджень позивача; <i>{Абзац третій статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>3) будь-яка сторона не з'являється на слухання або не подає документальні докази, - арбітражний трибунал може продовжити розгляд та прийняти рішення на підставі доказів, які є у справі; <i>{Абзац четвертий статті 25 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p> <p>4) будь-яка сторона не подає докази на вимогу арбітражного трибуналу, - арбітражний</p>	<p>Article 25. Default of a party</p> <p>Unless otherwise agreed by the parties, if, without showing sufficient cause, (a) the claimant fails to communicate his statement of claim in accordance with article 23(1), the arbitral tribunal shall terminate the proceedings; (b) the respondent fails to communicate his statement of defence in accordance with article 23(1), the arbitral tribunal shall continue the proceedings without treating such failure in itself as an admission of the claimant's allegations; (c) any party fails to appear at a hearing or to produce documentary evidence, the arbitral tribunal may continue the proceedings and make the award on the evidence before it.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>того, яка особа ухиляється від їх подання, а також, яке ці докази мають значення, може визнати обставину, для з'ясування якої мав бути поданий доказ, або відмовити у її визнанні, або розглянути справу за наявними в ній доказами.</p> <p><i>{Статтю 25 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p>	<p>трибунал залежно від того, яка особа ухиляється від їх подання, а також, яке ці докази мають значення, може визнати обставину, для з'ясування якої мав бути поданий доказ, або відмовити у її визнанні, або розглянути справу за наявними в ній доказами.</p> <p><i>{Статтю 25 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p>	
<p>Стаття 26. Експерт, призначений третейським судом</p> <p>1. Якщо сторони не домовились про інше, третейський суд може:</p> <p>а) призначити одного або кількох експертів для подання йому доповіді з конкретних питань, які визначаються третейським судом;</p> <p>б) зажадати від сторони надання експерту будь-якої інформації, що стосується справи, чи пред'явлення для огляду або надання можливості огляду будь-яких документів, товарів чи іншого майна, що мають відношення до справи.</p> <p>2. В разі відсутності домовленості сторін про інше експерт, якщо сторона просить або якщо третейський суд вважає це за необхідне, повинен після подання свого письмового або усного висновку взяти участь у слуханні, на якому сторонам надається можливість ставити йому запитання та представляти</p>	<p>Стаття 26. Експерт, призначений арбітражним трибуналом</p> <p>1. Якщо сторони не домовились про інше, арбітражний трибунал може:</p> <p>а) призначити одного або кількох експертів для подання йому доповіді з конкретних питань, які визначаються арбітражним трибуналом;</p> <p>б) зажадати від сторони надання експерту будь-якої інформації, що стосується справи, чи пред'явлення для огляду або надання можливості огляду будь-яких документів, товарів чи іншого майна, що мають відношення до справи.</p> <p>2. В разі відсутності домовленості сторін про інше експерт, якщо сторона просить або якщо арбітражний трибунал вважає це за необхідне, повинен після подання свого письмового або усного висновку взяти участь у слуханні, на якому сторонам надається можливість ставити йому</p>	<p>Article 26. Expert appointed by arbitral tribunal</p> <p>(1) Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral tribunal (a) may appoint one or more experts to report to it on specific issues to be determined by the arbitral tribunal; (b) may require a party to give the expert any relevant information or to produce, or to provide access to, any relevant documents, goods or other property for his inspection.</p> <p>(2) Unless otherwise agreed by the parties, if a party so requests or if the arbitral tribunal considers it necessary, the expert shall, after delivery of his written or oral report, participate in a hearing where the parties have the opportunity to put questions to him and</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
свідків-експертів для одержання свідчень із спірних питань.	запитання та представляти свідків-експертів для одержання свідчень із спірних питань.	to present expert witnesses in order to testify on the points at issue.
<p>Стаття 27. Сприяння суду в отриманні доказів</p> <p>1. Третейський суд або сторона за згодою третейського суду можуть звернутися до апеляційного загального суду за місцезнаходженням доказів (місцем проживання свідка) з проханням про сприяння у допиті свідка, витребуванні доказів або їх огляді за їх місцезнаходженням. Суд може виконати це прохання в межах своєї компетенції і згідно із своїми правилами отримання доказів.</p> <p><i>{Текст статті 27 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p>	<p>Стаття 27. Сприяння суду в отриманні доказів</p> <p>1. Арбітражний трибунал або сторона за згодою арбітражного трибуналу можуть звернутися до апеляційного загального суду за місцезнаходженням доказів (місцем проживання свідка) з проханням про сприяння у допиті свідка, витребуванні доказів або їх огляді за їх місцезнаходженням. Суд може виконати це прохання в межах своєї компетенції і згідно із своїми правилами отримання доказів.</p> <p><i>{Текст статті 27 в редакції Закону N 2147-VIII (2147a-19) від 03.10.2017}</i></p>	<p>Article 27. Court assistance in taking evidence</p> <p>The arbitral tribunal or a party with the approval of the arbitral tribunal may request from a competent court of this State assistance in taking evidence. The court may execute the request within its competence and according to its rules on taking evidence.</p>
<p>Стаття 28. Норми, що застосовуються до суті спору</p> <p>1. Третейський суд вирішує спір згідно з такими нормами права, які сторони обрали як такі, що застосовуються до суті спору. Якщо в ньому не висловлено іншого наміру, будь-яке положення права або системи права будь-якої держави повинно тлумачитись як таке, що безпосередньо відсилає до матеріального права цієї держави, а не до її колізійних норм.</p> <p>2. В разі відсутності якої-небудь вказівки сторін третейський суд застосовує право, визначене</p>	<p>Стаття 28. Норми, що застосовуються до суті спору</p> <p>1. Арбітражний трибунал вирішує спір згідно з такими нормами права, які сторони обрали як такі, що застосовуються до суті спору. Якщо в ньому не висловлено іншого наміру, будь-яке положення права або системи права будь-якої держави повинно тлумачитись як таке, що безпосередньо відсилає до матеріального права цієї держави, а не до її колізійних норм.</p> <p>2. В разі відсутності якої-небудь вказівки сторін арбітражний трибунал застосовує право,</p>	<p>Article 28. Rules applicable to substance of dispute</p> <p>(1) The arbitral tribunal shall decide the dispute in accordance with such rules of law as are chosen by the parties as applicable to the substance of the dispute. Any designation of the law or legal system of a given State shall be construed, unless otherwise expressed, as directly referring to the substantive law of that State and not to its conflict of laws rules.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>згідно з колізійними нормами, які він вважає застосовними.</p> <p>3. Третейський суд приймає рішення ex aequo et bono, або як "дружній посередник", лише в тому разі, коли сторони прямо уповноважили його на це.</p> <p>4. В усіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з умовами угоди і з врахуванням торгових звичаїв, що стосуються даної угоди.</p>	<p>визначене згідно з колізійними нормами, які він вважає застосовними.</p> <p>3. Арбітражний трибунал приймає рішення ex aequo et bono, або як "дружній посередник", лише в тому разі, коли сторони прямо уповноважили його на це.</p> <p>4. В усіх випадках арбітражний трибунал приймає рішення згідно з умовами угоди і з врахуванням торгових звичаїв, що стосуються даної угоди.</p>	<p>(2) Failing any designation by the parties, the arbitral tribunal shall apply the law determined by the conflict of laws rules which it considers applicable.</p> <p>(3) The arbitral tribunal shall decide ex aequo et bono or 'as amiable compositeur only if the parties have expressly authorized it to do so.</p> <p>(4) In all cases, the arbitral tribunal shall decide in accordance with the terms of the contract and shall take into account the usages of the trade applicable to the transaction.</p>
<p>Стаття 29. Винесення рішення колегією арбітрів</p> <p>При арбітражному розгляді колегіальним складом арбітрів будь-яке рішення третейського суду, якщо сторони не домовились про інше, повинно бути винесено більшістю арбітрів. Проте питання процедури можуть вирішуватись арбітром, що є головою третейського суду, якщо його уповноважать на це сторони або всі члени третейського суду.</p>	<p>Стаття 29. Винесення рішення колегією арбітрів</p> <p>При арбітражному розгляді колегіальним складом арбітрів будь-яке рішення арбітражного трибуналу, якщо сторони не домовились про інше, повинно бути винесено більшістю арбітрів. Проте питання процедури можуть вирішуватись арбітром, що є головою арбітражного трибуналу, якщо його уповноважать на це сторони або всі члени арбітражного трибуналу.</p>	<p>Article 29. Decision making by panel of arbitrators</p> <p>In arbitral proceedings with more than one arbitrator, any decision of the arbitral tribunal shall be made, unless otherwise agreed by the parties, by a majority of all its members. However, questions of procedure may be decided by a presiding arbitrator, if so authorized by the parties or all members of the arbitral tribunal.</p>
<p>Стаття 30. Мирова угода</p> <p>1. Якщо в ході арбітражного розгляду сторони врегулюють спір, третейський суд припиняє розгляд і, на прохання сторін та за відсутності заперечень з</p>	<p>Стаття 30. Мирова угода</p> <p>1. Якщо в ході арбітражного розгляду сторони врегулюють спір, арбітражний трибунал припиняє розгляд і, на прохання сторін та за</p>	<p>Article 30. Settlement</p> <p>(1) If, during arbitral proceedings, the parties settle the dispute, the arbitral tribunal shall terminate the proceedings</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
його боку, фіксує це врегулювання у вигляді арбітражного рішення на узгоджених умовах.	відсутності заперечень з його боку, фіксує це врегулювання у вигляді арбітражного рішення на узгоджених умовах.	and, if requested by the parties and not objected to by the arbitral tribunal , record the settlement in the form of an arbitral award on agreed terms.
<p>Стаття 31. Форма і зміст арбітражного рішення</p> <p>1. Арбітражне рішення повинно бути винесено у письмовій формі та підписано одноособовим арбітром або арбітрами. При колегіальному арбітражному розгляді достатньо наявності підписів більшості всіх членів третейського суду за умови зазначення причини відсутності інших підписів.</p>	<p>Стаття 31. Форма і зміст арбітражного рішення</p> <p>1. Арбітражне рішення повинно бути винесено у письмовій формі та підписано одноособовим арбітром або арбітрами. При колегіальному арбітражному розгляді достатньо наявності підписів більшості всіх членів арбітражного трибуналу за умови зазначення причини відсутності інших підписів.</p>	<p>Article 31. Form and contents of award</p> <p>(1) The award shall be made in writing and shall be signed by the arbitrator or arbitrators. In arbitral proceedings with more than one arbitrator, the signatures of the majority of all members of the arbitral tribunal shall suffice, provided that the reason for any omitted signature is stated.</p>
<p>Стаття 32. Припинення арбітражного розгляду</p> <p>1. Арбітражний розгляд припиняється остаточним арбітражним рішенням або постановою третейського суду, прийнятою згідно з пунктом 2 цієї статті.</p> <p>2. Третейський суд приймає постанову про припинення арбітражного розгляду, коли:</p> <ul style="list-style-type: none"> - позивач відмовляється від своєї вимоги, якщо тільки відповідач не висуне заперечень проти припинення розгляду і третейський суд не визнає законний інтерес відповідача в остаточному врегулюванні спору; - сторони домовляються про припинення розгляду; 	<p>Стаття 32. Припинення арбітражного розгляду</p> <p>1. Арбітражний розгляд припиняється остаточним арбітражним рішенням або постановою арбітражного трибуналу, прийнятою згідно з пунктом 2 цієї статті.</p> <p>2. Арбітражний трибунал приймає постанову про припинення арбітражного розгляду, коли:</p> <ul style="list-style-type: none"> - позивач відмовляється від своєї вимоги, якщо тільки відповідач не висуне заперечень проти припинення розгляду і арбітражний трибунал не визнає законний інтерес відповідача в остаточному врегулюванні спору; 	<p>Article 32. Termination of proceedings</p> <p>(1) The arbitral proceedings are terminated by the final award or by an order of the arbitral tribunal in accordance with paragraph (2) of this article.</p> <p>(2) The arbitral tribunal shall issue an order for the termination of the arbitral proceedings when:</p> <p>(a) the claimant withdraws his claim, unless the respondent objects thereto and the arbitral tribunal recognizes a legitimate interest on his part in obtaining a final settlement of the dispute;</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>- третейський суд визнає, що продовження розгляду стало з якоїсь причини непотрібним або неможливим.</p> <p>3. Дія мандата третейського суду припиняється одночасно з припиненням арбітражного розгляду без шкоди, проте, для положень статті 33 та пункту 4 статті 34.</p>	<p>- сторони домовляються про припинення розгляду;</p> <p>- арбітражний трибунал визнає, що продовження розгляду стало з якоїсь причини непотрібним або неможливим.</p> <p>3. Дія мандата арбітражного трибуналу припиняється одночасно з припиненням арбітражного розгляду без шкоди, проте, для положень статті 33 та пункту 4 статті 34.</p>	<p>(b) the parties agree on the termination of the proceedings;</p> <p>(c) the arbitral tribunal finds that the continuation of the proceedings has for any other reason become unnecessary or impossible.</p> <p>(3) The mandate of the arbitral tribunal terminates with the termination of the arbitral proceedings, subject to the provisions of articles 33 and 34(4).</p>
<p>Стаття 33. виправлення і роз'яснення рішення. Додаткове рішення</p> <p>1. Протягом 30 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк:</p> <p>- будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити арбітражний суд виправити будь-яку допущену в рішенні помилку в підрахунках, описку чи друкарську помилку або інші помилки аналогічного характеру;</p> <p>- за наявності відповідної домовленості між сторонами будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити третейський суд дати роз'яснення якого-небудь конкретного пункту або частини арбітражного рішення.</p>	<p>Стаття 33. виправлення і роз'яснення рішення. Додаткове рішення</p> <p>1. Протягом 30 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк:</p> <p>- будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити арбітражний трибунал виправити будь-яку допущену в рішенні помилку в підрахунках, описку чи друкарську помилку або інші помилки аналогічного характеру;</p> <p>- за наявності відповідної домовленості між сторонами будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити арбітражний трибунал дати роз'яснення якого-небудь конкретного пункту або частини арбітражного рішення.</p>	<p>Article 33. Correction and interpretation of award; additional award</p> <p>(1) Within thirty days of receipt of the award, unless another period of time has been agreed upon by the parties:</p> <p>(a) a party, with notice to the other party, may request the arbitral tribunal to correct in the award any errors in computation, any clerical or typographical errors or any errors of similar nature;</p> <p>(b) if so agreed by the parties, a party, with notice to the other party, may request the arbitral tribunal to give an interpretation of a specific point or part of the award. 11 If the arbitral tribunal considers the request to be justified, it shall make the correction or give the</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Третейський суд, якщо він визнає прохання виправданим, повинен протягом 30 днів після його отримання внести відповідні виправлення або дати роз'яснення. Таке роз'яснення стає складовою частиною арбітражного рішення.</p> <p>2. Третейський суд протягом 30 днів, рахуючи від дати арбітражного рішення, може за своєю ініціативою виправити будь-які помилки, передбачені в абзаці другому пункту 1 цієї статті.</p> <p>3. Якщо сторони не домовились про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом 30 днів після отримання арбітражного рішення просити третейський суд винести додаткове рішення стосовно вимог, які були заявлені в ході арбітражного розгляду, проте не були відображені в рішенні. Арбітражний суд, якщо він визнає прохання виправданим, повинен протягом 60 днів винести додаткове рішення.</p> <p>4. Третейський суд в разі необхідності може подовжити строк, протягом якого він повинен виправити помилки, дати роз'яснення або винести додаткове рішення згідно з пунктом 1 або пунктом 3 цієї статті.</p>	<p>Арбітражний трибунал, якщо він визнає прохання виправданим, повинен протягом 30 днів після його отримання внести відповідні виправлення або дати роз'яснення. Таке роз'яснення стає складовою частиною арбітражного рішення.</p> <p>2. Арбітражний трибунал протягом 30 днів, рахуючи від дати арбітражного рішення, може за своєю ініціативою виправити будь-які помилки, передбачені в абзаці другому пункту 1 цієї статті.</p> <p>3. Якщо сторони не домовились про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом 30 днів після отримання арбітражного рішення просити арбітражний трибунал винести додаткове рішення стосовно вимог, які були заявлені в ході арбітражного розгляду, проте не були відображені в рішенні. Арбітражний трибунал, якщо він визнає прохання виправданим, повинен протягом 60 днів винести додаткове рішення.</p> <p>4. Арбітражний трибунал в разі необхідності може подовжити строк, протягом якого він повинен виправити помилки, дати роз'яснення або винести додаткове рішення згідно з пунктом 1 або пунктом 3 цієї статті.</p>	<p>interpretation within thirty days of receipt of the request. The interpretation shall form part of the award.</p> <p>(2) The arbitral tribunal may correct any error of the type referred to in paragraph (1)(a) of this article on its own initiative within thirty days of the date of the award.</p> <p>(3) Unless otherwise agreed by the parties, a party, with notice to the other party, may request, within thirty days of receipt of the award, the arbitral tribunal to make an additional award as to claims presented in the arbitral proceedings but omitted from the award. If the arbitral tribunal considers the request to be justified, it shall make the additional award within sixty days.</p> <p>(4) The arbitral tribunal may extend, if necessary, the period of time within which it shall make a correction, interpretation or an additional award under paragraph (1) or (3) of this article.</p> <p>(5) The provisions of article 31 shall apply to a correction or interpretation of the award or to an additional award.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>5. Положення статті 31 повинні застосовуватися стосовно виправлення або роз'яснення арбітражного рішення або щодо додаткового рішення.</p>	<p>5. Положення статті 31 повинні застосовуватися стосовно виправлення або роз'яснення арбітражного рішення або щодо додаткового рішення.</p>	
<p>Стаття 34. Клопотання про скасування як винятковий засіб оспорювання арбітражного рішення</p> <p>...</p> <p>2. Арбітражне рішення може бути скасовано судом, зазначеним в пункті 2 статті 6, лише у разі, якщо:</p> <p>1) сторона, що заявляє клопотання про скасування, подасть докази того, що:</p> <p>...</p> <p>її не було належним чином повідомлено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або</p> <p>...</p> <p>склад третейського суду чи арбітражна процедура не відповідали угоді сторін, якщо тільки така угода не суперечить будь-якому положенню цього Закону, від якого сторони не можуть відступати, або, за відсутності такої угоди, не відповідали цьому Закону; або</p> <p>...</p> <p>3. Клопотання про скасування не може бути заявлено після закінчення трьох місяців, рахуючи з</p>	<p>Стаття 34. Клопотання про скасування як винятковий засіб оспорювання арбітражного рішення</p> <p>...</p> <p>2. Арбітражне рішення може бути скасовано судом, зазначеним в пункті 2 статті 6, лише у разі, якщо:</p> <p>1) сторона, що заявляє клопотання про скасування, подасть докази того, що:</p> <p>...</p> <p>її не було належним чином повідомлено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або</p> <p>...</p> <p>склад арбітражного трибуналу чи арбітражна процедура не відповідали угоді сторін, якщо тільки така угода не суперечить будь-якому положенню цього Закону, від якого сторони не можуть відступати, або, за відсутності такої угоди, не відповідали цьому Закону; або</p> <p>...</p> <p>3. Клопотання про скасування не може бути заявлено після закінчення трьох місяців, рахуючи з</p>	<p>Article 34. Application for setting aside as exclusive recourse against arbitral award</p> <p>...</p> <p>(2) An arbitral award may be set aside by the court specified in article 6 only if:</p> <p>(a) the party making the application furnishes proof that:</p> <p>...</p> <p>(ii) the party making the application was not given proper notice of the appointment of an arbitrator or of the arbitral proceedings or was otherwise unable to present his case; or</p> <p>...</p> <p>(iv) the composition of the arbitral tribunal or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, unless such agreement was in conflict with a provision of this Law from which the parties cannot derogate, or, failing such agreement, was not in accordance with this Law; or</p> <p>...</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>дня, коли сторона, що заявляє це клопотання, отримала арбітражне рішення, а в разі, якщо було подано прохання згідно із статтею 33, - з дня винесення третейським судом рішення з цього прохання.</p> <p>4. Суд, до якого подано клопотання про скасування арбітражного рішення, може, якщо визнає це належним і якщо про це просить одна із сторін, зупинити провадження з питання про скасування на встановлений ним строк з тим, щоб надати третейському суду можливість відновити арбітражний розгляд або вжити інших дій, які, на думку третейського суду, дадуть можливість усунути підстави для скасування арбітражного рішення.</p>	<p>з дня, коли сторона, що заявляє це клопотання, отримала арбітражне рішення, а в разі, якщо було подано прохання згідно із статтею 33, - з дня винесення арбітражним трибуналом рішення з цього прохання.</p> <p>4. Суд, до якого подано клопотання про скасування арбітражного рішення, може, якщо визнає це належним і якщо про це просить одна із сторін, зупинити провадження з питання про скасування на встановлений ним строк з тим, щоб надати арбітражному трибуналу можливість відновити арбітражний розгляд або вжити інших дій, які, на думку арбітражного трибуналу, дадуть можливість усунути підстави для скасування арбітражного рішення.</p>	<p>(3) An application for setting aside may not be made after three months have elapsed from the date on which the party making that application had received the award or, if a request had been made under article 33, from the date on which that request had been disposed of by the arbitral tribunal.</p> <p>(4) The court, when asked to set aside an award, may, where appropriate and so requested by a party, suspend the setting aside proceedings for a period of time determined by it in order to give the arbitral tribunal an opportunity to resume the arbitral proceedings or to take such other action as in the arbitral tribunal's opinion will eliminate the grounds for setting aside.</p>
<p>Стаття 35. Визнання та виконання арбітражного рішення</p> <p>1. Арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.</p> <p>2. Сторона, що спирається на арбітражне рішення або порушує клопотання про його</p>	<p>Стаття 35. Визнання та виконання арбітражного рішення</p> <p>1. Арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмової заяви виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.</p>	<p>Article 35. Recognition and enforcement</p> <p>(1) An arbitral award, irrespective of the country in which it was made, shall be recognized as binding and, upon application in writing to the competent court, shall be enforced subject to the provisions of this article and of article 36.</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>виконання, повинна подати оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого, а також оригінал арбітражної угоди, зазначеної в статті 7, або належним чином засвідчену копію такої. Якщо арбітражне рішення або угода викладені іноземною мовою, сторона повинна подати належним чином засвідчений переклад цих документів на українську мову.</p> <p>{Частина друга статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2147-VIII (2147а-19) від 03.10.2017}</p>	<p>2. Сторона, що спирається на арбітражне рішення або подає заяву про його виконання, повинна подати оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого. Якщо арбітражне рішення викладене іноземною мовою, сторона повинна подати його належним чином засвідчений переклад на українську мову.</p>	<p>(2) The party relying on an award or applying for its enforcement shall supply the original award or a copy thereof. If the award is not made in an official language of this State, the court may request the party to supply a translation thereof into such language.</p> <p><i>УАА пропонує викласти статтю 35 в новій редакції, оскільки цю статтю було змінено у Типовому Закону 2006 року, в тому числі, у зв'язку зі змінами до статті 7 щодо форми арбітражної угоди. Зокрема, зі статті 35 Типового Закону було видалено вимогу про обов'язкове представлення оригіналу/копії арбітражної угоди. Крім того, цю статтю необхідно привести у відповідність до положень ЦПК (який передбачає подання заяви, а не клопотання)</i></p>
<p>Стаття 36. Підстави для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення</p> <p>1. У визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено:</p>	<p>Стаття 36. Підстави для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення</p> <p>1. У визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено:</p>	<p>Article 36. Grounds for refusing recognition or enforcement</p> <p>(1) Recognition or enforcement of an arbitral award, irrespective of the country in which it was made, may be refused only:</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що:</p> <p>...</p> <p>– склад третейського суду або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або</p> <p>...</p>	<p>1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що:</p> <p>...</p> <p>- склад арбітражного трибуналу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або</p> <p>...</p>	<p>(a) at the request of the party against whom it is invoked, if that party furnishes to the competent court where recognition or enforcement is sought proof that:</p> <p>...</p> <p>(iv) the composition of the arbitral tribunal or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or</p> <p>...</p>
Розділ ІХ. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ ІХ. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	
<p>1. Міжнародний комерційний арбітражний суд є самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України "Про міжнародний комерційний арбітраж".</p>	<p>1. Міжнародний комерційний арбітражний суд є самостійною постійно діючою арбітражною установою, що здійснює свою діяльність згідно з Законом України "Про міжнародний комерційний арбітраж".</p>	
<p>1. Морська арбітражна комісія є самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України "Про міжнародний комерційний арбітраж".</p>	<p>1. Морська арбітражна комісія є самостійною постійно діючою арбітражною установою, що здійснює свою діяльність згідно з Законом України "Про міжнародний комерційний арбітраж".</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Цивільний процесуальний кодекс України		
<p><i>Загальний коментар УАА щодо змін до ЦПК:</i></p> <p>(1) <i>під час проведення процесуальної реформи 2017 року дія деяких положень ЦПК була штучно звужена тільки до третейського розгляду, оскільки, ймовірно, розробники помилково вважали, що фізичні особи не можуть бути стороною міжнародного арбітражу, і, відповідно, від загальних судів не очікується надання сприяння міжнародному арбітражу за участі таких осіб. Ця прогалина має бути усунена, а до ЦПК мають бути додані положення щодо виконання судами арбітражних угод, права сторін передати свій спір на розгляд міжнародного комерційного арбітражу та інше (аналогічні існуючим положенням ГПК).</i></p> <p>(2) <i>під час проведення процесуальної реформи 2017 року до ЦПК були включені окремі норми щодо надання судами сприяння міжнародному комерційному арбітражу. І хоча в цілому такі новели були безумовно позитивні, на жаль, ЦПК майже не містив процедурних положень, які б дозволяли використовувати ці нові інструменти. Відповідно, за два роки ці норми майже не застосовувались, або ж застосовувались у спосіб, несумісний з природою міжнародного арбітражу/третейського розгляду. УАА пропонує зібрати всі ці процесуальні інструменти в окремій главі ЦПК та встановити процедуру для їх застосування.</i></p> <p>(3) <i>українські суди всіх інстанцій вже в кількох справах застосовували Нью-Йоркську конвенцію до визнання та надання дозволу на виконання рішень надзвичайних арбітрів на території України. Фактично, це означає, що рішення надзвичайних арбітрів/арбітражних трибуналів про вжиття забезпечувальних заходів можуть бути виконані на території України як звичайне остаточне арбітражне рішення у справі. Але такий підхід містить багато ризиків, адже за своєю природою рішення арбітражних трибуналів про забезпечувальні заходи не є остаточними і можуть бути змінені чи скасовані. При цьому використання стандартної процедури для надання дозволу на виконання остаточних арбітражних рішень не дозволяє потім переглянути/змінити/скасувати судові рішення внаслідок зміни/скасування забезпечувальних заходів арбітражним трибуналом, чи, наприклад, внаслідок відмови в позові. Задля заповнення цієї прогалини УАА пропонує встановити спеціальну процедуру в ЦПК для визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, які будуть враховувати положення нових статей 17-1, 17-2 Закону про МКА (розроблених на основі положень Типового Закону 2006).</i></p>		

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>(4) процедура визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу має бути приведена у відповідність до оновлених положень Закону про МКА (змінених відповідно до Типового Закону 2006).</p> <p>(5) під час процесуальної реформи 2017 року процедуру визнання та надання дозволу на виконання судових та арбітражних рішень розділили. Вітаючи в цілому такий розвиток законодавчого регулювання, УАА пропонує доповнити процедуру визнання та надання дозволу на виконання іноземних судових рішень прогресивними положеннями, вже імплементованими в процедуру визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу,- в частині валюти стягнення та стягненні пені/відсотків.</p> <p>(6) зменшення кількості судових інстанцій у справах, пов'язаних з арбітражем, до двох (компетентний апеляційний суд та Верховний Суд) в результаті процесуальної реформи 2017 року стало однією з найважливіших змін у сфері арбітражу, яка за два роки принесла колосальний позитивний результат для розвитку дійсно проарбітражної практики українських судів, її суттєвого якісного покращення та помітного зменшення строків розгляду таких справ. Цей підхід дійсно виправдав всі очікування та наблизив Україну до провідних арбітражних юрисдикцій світу, в яких функції судового контролю щодо арбітражу також здійснюють дві судові інстанції (апеляційний суд та Верховний суд) – наприклад, Франції, Швеції. Водночас, оскільки цю категорію справ Верховний Суд розглядає як апеляційна інстанція, справи, пов'язані з арбітражем, не можуть бути передані на вирішення, наприклад, Великої Палати, навіть, коли існують об'єктивні передумови для цього. Тож УАА пропонує передбачити таку можливість у ЦПК. Водночас, для зменшення навантаження на Верховний Суд з цієї категорії справ, УАА пропонує передбачити, що, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, він може розглянути справу без повідомлення сторін, якщо характер спірних правовідносин та предмет доказування у такій справі не потребують виклику сторін.</p>		
<p>Стаття 4. Право на звернення до суду за захистом ...</p> <p>4. Угода сторін про передачу спору на розгляд третейського суду допускається. До третейського суду за угодою сторін може бути переданий будь-який спір, який виникає з цивільних правовідносин, крім випадків, передбачених законом.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 4. Право на звернення до суду за захистом</p> <p>4. Угода сторін про передачу спору на розгляд третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу допускається. До третейського суду за угодою сторін може бути переданий будь-який спір, який виникає з цивільних правовідносин, крім випадків, передбачених законом. До</p>	<p>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</p> <p>Формулювання відповідає формулюванню аналогічного положення ГПК, що міститься у ч.5 ст.4 ГПК</p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>міжнародного комерційного арбітражу за угодою сторін може бути переданий будь-який спір, що відповідає вимогам, визначеним законодавством України про міжнародний комерційний арбітраж, крім випадків, визначених законом.</p> <p>...</p>	
Стаття відсутня	<p>Стаття 21-1. Право сторін на передачу спору на розгляд міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Сторони мають право передати спір на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, крім:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) спорів, що виникають із сімейних правовідносин; 2) спорів, що виникають з трудових правовідносин; 3) спорів, що виникають із спадкових правовідносин; 4) спорів щодо державної реєстрації майна та майнових прав, інших реєстраційних дій; 5) спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі; 6) спорів щодо приватизації майна <p>2. Цивільно-правові аспекти спорів, зазначених у пунктах 5-6 частини першої цієї</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p> <p><i>Формулювання розроблене з урахуванням нової редакції статті 1 Закону про МКА (зміненої у відповідності із Типовим Законом 2006), а також тих категорій справ, які розглядають загальні суди.</i></p> <p><i>Також враховані формулювання аналогічних положень ГПК, що містяться у статтях 20, 22 ГПК</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>статті, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>3. Будь-які неточності в тексті угоди про передачу спору на вирішення до міжнародного комерційного арбітражу та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності.</p>	
<p>Стаття 42. Склад учасників справи</p> <p>1. У справах позовного провадження учасниками справи є сторони, треті особи.</p> <p>2. При розгляді вимог у наказному провадженні учасниками справи є заявник та боржник.</p> <p>3. У справах окремого провадження учасниками справи є заявники, інші заінтересовані особи.</p> <p>4. У справах можуть також брати участь органи та особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб.</p> <p>5. У справах про оскарження рішення третейського суду, оспорювання рішення міжнародного комерційного арбітражу та про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу учасниками справи є учасники (сторони)</p>	<p>Стаття 42. Склад учасників справи</p> <p>1. У справах позовного провадження учасниками справи є сторони, треті особи.</p> <p>2. При розгляді вимог у наказному провадженні учасниками справи є заявник та боржник.</p> <p>3. У справах окремого провадження учасниками справи є заявники, інші заінтересовані особи.</p> <p>4. У справах можуть також брати участь органи та особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб.</p> <p>5. У справах про оскарження рішення третейського суду та про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду учасниками справи є учасники (сторони) третейського розгляду, особи, які не брали участі у третейському розгляді, якщо</p>	<p><i>Оскільки коло осіб, які мають право оскаржити рішення третейського</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>третейського розгляду, особи, які не брали участі у третейському розгляді, якщо третейський суд вирішив питання про їхні права та обов'язки, а також сторони арбітражного розгляду.</p> <p>6. Частина відсутня</p> <p>7. Частина відсутня</p>	<p>третейський суд вирішив питання про їхні права та обов'язки.</p> <p>6. У справах про оспорування рішень міжнародного комерційного арбітражу учасниками справи є сторони арбітражного розгляду, їхні правонаступники.</p> <p>7. У справах про визнання та виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу учасниками справи є сторони арбітражного розгляду, на користь яких винесене рішення міжнародного комерційного арбітражу, їхні правонаступники (далі – стягувачі), та сторони арбітражного розгляду, проти яких запитується визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, їхні правонаступники (далі – боржники).</p>	<p><i>суду, відрізняється від кола осіб, які мають право оспорити рішення міжнародного комерційного арбітражу, УАА пропонує встановити окреме регулювання складу учасників справи.</i></p> <p><i>Крім того, оскільки ЦПК не містить визначення понять «стягувач» та «боржник» для цілей визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, УАА пропонує надати такі визначення у статті 42 ЦПК.</i></p>
<p>Стаття 70. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) недієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p>	<p>Стаття 70. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) недієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг посередництва (медіації) під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>4-1) Частина відстуня</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p> <p>2. Особи, які мають дипломатичний імунітет, не можуть бути допитані як свідки без їхньої згоди, а представники дипломатичних представництв - без згоди дипломатичного представника.</p>	<p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг посередництва (медіації) під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>4-1) арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення;</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p> <p>2. Особи, які мають дипломатичний імунітет, не можуть бути допитані як свідки без їхньої згоди, а представники дипломатичних представництв - без згоди дипломатичного представника.</p>	<p><i>УАА пропонує встановити для арбітрів такі ж гарантії конфіденційності, які вже встановлені для медіаторів та суддів.</i></p>
<p>Стаття 82. Підстави звільнення від доказування ...</p>	<p>Стаття 82. Підстави звільнення від доказування ...</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>8. Обставини, встановлені рішенням третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу, підлягають доказуванню в загальному порядку при розгляді справи судом.</p>	<p>8. Обставини, встановлені резолютивною частиною рішення третейського суду чи рішення міжнародного комерційного арбітражу, щодо якого в Україні постановлено судове рішення про видачу виконавчого документу на примусове виконання рішення третейського суду, про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову в скасуванні такого рішення, не доказуються при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі сторони.</p>	<p><i>Існуюча норма п.8 ст.82 суперечить положенням ч.4 цієї ж статті, адже після надання судом дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або відмови у скасуванні рішення міжнародного комерційного арбітражу резолютивна частина останнього відтворюється у тексті відповідного судового рішення.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 84. Витребування доказів</p> <p>...</p> <p>11. У випадках, передбачених законом, апеляційний загальний суд за місцезнаходженням доказів може витребувати докази на прохання третейського суду чи міжнародного комерційного арбітражу або за заявою сторони (учасника) третейського (арбітражного) розгляду за згодою третейського суду чи міжнародного комерційного арбітражу у справі, що розглядається третейським судом (міжнародним комерційним арбітражем), у порядку, встановленому цією статтею.</p> <p>У разі задоволення відповідної заяви суд може зобов'язати особу, у якої такі докази витребовуються, надати такі докази безпосередньо третейському суду або міжнародному комерційному арбітражу або стороні, за заявою якої такі докази витребовуються, для подальшого їх подання третейському суду (міжнародному комерційному арбітражу).</p> <p>В ухвалі про витребування доказів суд вирішує питання забезпечення чи попередньої оплати витрат осіб, пов'язаних із поданням відповідних доказів.</p>	<p>Стаття 84. Витребування доказів</p> <p>...</p> <p>11. Видалити частину</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 85. Огляд доказів за їх місцезнаходженням ...</p> <p>9. У випадках, передбачених законом, апеляційний загальний суд за місцезнаходженням доказів може оглянути докази за їх місцезнаходженням на прохання третейського суду чи міжнародного комерційного арбітражу або за заявою сторони (учасника) третейського (арбітражного) розгляду за згодою третейського суду (міжнародного комерційного арбітражу) у справі, що розглядається третейським судом або міжнародним комерційним арбітражем, у порядку, встановленому цією статтею.</p> <p>У разі задоволення відповідної заяви суд направляє протокол огляду безпосередньо третейському суду (міжнародному комерційному арбітражу) або стороні, за заявою якої такий огляд проводився, для подальшого його подання третейському суду (міжнародному комерційному арбітражу).</p> <p>В ухвалі про огляд доказів за їх місцезнаходженням суд вирішує питання забезпечення чи попередньої оплати витрат осіб, пов'язаних із таким оглядом.</p>	<p>Стаття 85. Огляд доказів за їх місцезнаходженням ...</p> <p>9. Видалити частину</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 94. Донит свідка за заявою сторони арбітражного (третейського) розгляду</p> <p>1. На прохання третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу або за заявою сторони (учасника) третейського (арбітражного) розгляду за згодою третейського суду (міжнародного комерційного арбітражу) апеляційний загальний суд за місцем проживання (перебування) свідка може донитати, в тому числі повторно, свідка про відомі йому обставини, що стосуються справи, що розглядається третейським судом (міжнародним комерційним арбітражем), згідно з визначенням третейським судом (міжнародним комерційним арбітражем) нереліком питань.</p> <p>2. Сторони (учасники) третейського (арбітражного) розгляду можуть брати участь у дониті свідка, ставити йому питання для уточнення його відповідей.</p> <p>3. В ухвалі про виклик свідка суд вирішує питання забезпечення чи попередньої оплати витрат свідка, пов'язаних із його донитом.</p>	<p>Видалити статтю</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 116. Підстави та порядок забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>7. За заявою міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду або заявою сторони у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, суд може вжити заходів забезпечення доказів у порядку та з підстав, встановлених цим Кодексом.</p> <p>8. Заява про забезпечення доказів у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, подається до апеляційного суду за місцезнаходженням боржника або доказів, щодо яких сторона просить вжити заходів забезпечення, або майна боржника, або за місцем арбітражу, третейського розгляду.</p>	<p>Стаття 116. Підстави та порядок забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>7. Видалити частину</p> <p>8. Видалити частину</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 117. Заява про забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>5. До заяви про забезпечення доказів у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду додається копія позовної заяви, поданої до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, документ, що підтверджує подання такої позовної заяви згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, третейського суду, та копія відповідної арбітражної угоди або угоди про передання спору на вирішення третейського суду.</p>	<p>Стаття 117. Заява про забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>5. Видалити частину</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>
<p>Стаття 118. Розгляд заяви про забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>10. Протоколи та інші матеріали щодо забезпечення доказів за заявою, поданою у зв'язку з поданням позову до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, надаються заявнику для подання до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду.</p> <p>11. Ухвала про забезпечення доказів (крім забезпечення доказів шляхом допиту свідків, призначення експертизи, огляду доказів) є виконавчим документом та виконується негайно в порядку, встановленому для виконання судових рішень.</p>	<p>Стаття 118. Розгляд заяви про забезпечення доказів</p> <p>...</p> <p>10. Видалити частину</p> <p>11. Ухвала про забезпечення доказів (крім забезпечення доказів шляхом допиту свідків, призначення експертизи, огляду доказів) є виконавчим документом та виконується негайно в порядку, встановленому для виконання судових рішень.</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Розділ I. Загальні положення Глава 5. Докази та доказування	Розділ I. Загальні положення Глава 5. Докази та доказування	
Параграф відсутній	§ 9. Сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів	<i>Див. загальний коментар (2) до ЦПК вище.</i>
Стаття відсутня	<p>Стаття 119-1. Способи сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів</p> <p>1. Способами сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) забезпечення доказів; 2) витребування доказів; 3) огляд доказів за їх місцезнаходженням; 4) допит свідка. <p>2. Незалежно від місця арбітражу, третейського розгляду сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів надається апеляційним судом за місцезнаходженням боржника або таких доказів, або майна боржника, або за місцем проживання (перебування) свідка, або за місцем арбітражу, третейського розгляду – за вибором заявника.</p>	<p><i>Оскільки статті, які потребують видалення чи переміщення, стосуються також третейських судів, консолідований розділ щодо виконання судами функції сприяння також буде включати в себе положення щодо третейського суду.</i></p> <p><i>Для отримання дійсно консолідованого розділу щодо виконання судами функції сприяння в поточній версії запропоновано консолідувати норми щодо всіх напрямків судового сприяння в частині доказів, в тому числі щодо забезпечення доказів.</i></p>
Стаття відсутня	Стаття 119-2. Порядок звернення до суду за забезпеченням доказів	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>1. За заявою сторони у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, суд може вжити заходи забезпечення доказів виключно у формі заборони вчиняти певні дії щодо доказів та зобов'язання вчинити певні дії щодо доказів.</p> <p>2. Розгляд питання про забезпечення доказів здійснюється за правилами статей 116-119 цього Кодексу з особливостями, передбаченими цією статтею.</p> <p>3. До заяви про забезпечення доказів у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, додатково до документів, передбачених статтею 117 цього Кодексу, додається копія позовної заяви, поданої до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, та документу, що підтверджує подання такої позовної заяви згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, третейського суду.</p> <p>4. Протоколи та інші матеріали щодо забезпечення доказів за заявою, поданою у зв'язку з поданням позову до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, надаються заявнику.</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Стаття відсутня	<p>Стаття 119-3. Порядок звернення до суду за іншими способами сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів</p> <p>1. Витребування доказів, огляд доказів за їх місцезнаходженням та допит свідка здійснюється на підставі запиту арбітражного трибуналу, складу третейського суду про сприяння в отриманні доказів, необхідних для вирішення спору, що розглядається цим арбітражним трибуналом, складом третейського суду.</p> <p>Запит може бути направлений до суду безпосередньо арбітражним трибуналом, складом третейського суду або наданий арбітражним трибуналом, складом третейського суду стороні арбітражного чи третейського розгляду для направлення його в суд такою стороною.</p> <p>2. Розгляд питання про витребування доказів та огляд доказів за їх місцезнаходженням здійснюється за правилами статей 84 (крім частини другої) та 85-86 цього Кодексу відповідно з особливостями, передбаченими цією статтею.</p> <p>3. Запит, вказаний у частині першій цієї статті, оформлюється арбітражним</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>трибуналом, складом третейського суду у вигляді постанови, у якій повинно бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування суду, якому адресований запит; 2) ім'я (найменування) сторін арбітражного або третейського розгляду, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження; 3) короткий виклад суті справи, що розглядається; 4) який доказ витребується або потребує огляду за його місцезнаходженням; 5) обставини, відомі свідку, щодо яких свідок повинен бути допитаний, разом з переліком питань; 6) адреса, на яку необхідно направити протокол судового засідання, інші документи, складені чи отримані під час виконання запиту; <p>Постанова повинна бути складена українською мовою або супроводжуватися належним чином засвідченим перекладом на українську мову. В арбітражному розгляді постанова підписується повним складом або головою арбітражного трибуналу та засвідчується постійно діючою арбітражною установою, що адмініструє відповідний арбітражний розгляд, або органом, що здійснює функції сприяння міжнародному</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>комерційному арбітражу по відношенню до цього арбітражного розгляду відповідно до положень арбітражної угоди (включаючи арбітражні правила (регламент)), а за їх відсутності відповідно до положень законодавства місця арбітражу. В третейському розгляді постанова підписується повним складом третейського суду та засвідчується постійно діючим третейським судом відповідно до положень регламенту постійно діючого третейського суду.</p> <p>4. До запиту додаються докази сплати судового збору за подання заяви про сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів. Судовий збір може бути сплачений будь-якою стороною арбітражного чи третейського розгляду чи її представником.</p> <p>5. Запит, вказаний в частині першій цієї статті, підлягає виконанню не пізніше, ніж у тридцятиденний строк з дня його отримання судом. Вказаний строк може бути продовжений судом, якщо це необхідно для вчинення запитуваних процесуальних дій.</p> <p>6. В ухвалі про витребування доказів, огляд доказів за їх місцезнаходженням та виклик свідка суд вирішує питання забезпечення чи</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>попередньої оплати витрат осіб, пов'язаних із поданням доказів, їх оглядом, а також витрат свідка, пов'язаних із його допитом.</p> <p>7. Сторони (учасники) арбітражного або третейського розгляду можуть брати участь у допиті свідка, ставити йому питання для уточнення його відповідей.</p> <p>8. Запит, вказаний в частині першій цієї статті, не приймається до виконання у випадках, передбачених частиною другою статті 500 цього Кодексу.</p> <p>9. Протокол судового засідання, інші документи, складені чи отримані під час виконання запиту, засвідчені підписом судді та скріплені гербовою печаткою, в межах строку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, направляється на адресу, вказану в такому запиті, або передається стороні арбітражного чи третейського розгляду, яка подала такий запит, якщо така можливість прямо передбачена в запиті.</p> <p>10. Якщо запит, вказаний в частині першій цієї статті, не прийнято до виконання, суд повертає такий запит без виконання із зазначенням причин в порядку, передбаченому частиною дев'ятою цієї статті.</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>11. У випадку неможливості виконання запиту, вказаного в частині першій цієї статті, з причин, не залежних від суду, суд повертає такий запит без виконання із зазначенням причин та долучає відповідні документи, що це підтверджують, в порядку, передбаченому частиною дев'ятою цієї статті.</p>	
<p>Стаття 151. Зміст і форма заяви</p> <p>...</p> <p>6. До заяви додаються документи, що підтверджують сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі.</p> <p>7. До заяви про забезпечення позову у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду додаються:</p> <p>1) копія позовної заяви до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду або іншого документа, подання якого започатковує процедуру міжнародного комерційного арбітражу, третейського розгляду згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, або третейського суду або законодавством за місцем арбітражу;</p>	<p>Стаття 151. Зміст і форма заяви</p> <p>...</p> <p>6. До заяви додаються документи, що підтверджують сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі.</p> <p>7. До заяви про забезпечення позову у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду додаються:</p> <p>1) копія позовної заяви до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду або іншого документа, подання якого започатковує процедуру міжнародного комерційного арбітражу, третейського розгляду згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, або третейського суду або законодавством за місцем арбітражу;</p>	<p><i>Див. загальний коментар (4) до ЦПК вище.</i></p> <p><i>Запропоновані зміни необхідні для приведення ЦПК у відповідність із змінами до статей 7 та 35 Закону про МКА, що пов'язані із імплементацією положень Типового Закону 2006.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>2) документ, що підтверджує подання такої позовної заяви або іншого аналогічного документа згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, третейського суду або законодавством за місцем арбітражу;</p> <p>3) конія відповідної арбітражної угоди чи угоди про передачу спору на вирішення третейського суду.</p>	<p>2) документ, що підтверджує подання такої позовної заяви або іншого аналогічного документа згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, третейського суду або законодавством за місцем арбітражу;</p> <p>3) Видалити пункт</p>	
<p>Стаття 186. Відмова у відкритті провадження у справі</p> <p>1. Суддя відмовляє у відкритті провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>4) є рішення третейського суду, прийняте в межах його компетенції, щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, за винятком випадків, коли суд відмовив у видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду або скасував рішення третейського суду і розгляд справи в тому самому третейському суді виявився неможливим;</p> <p>...</p> <p>Пункт відсутній</p>	<p>Стаття 186. Відмова у відкритті провадження у справі</p> <p>1. Суддя відмовляє у відкритті провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>4) є рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, за винятком випадків, коли суд відмовив у видачі виконавчого документа на примусове виконання такого рішення;</p> <p>...</p> <p>1-1. Суд не має права відмовити у відкритті провадження у справі у випадках, визначених пунктом 4 частини першої цієї статті, якщо відповідне рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу було скасовано і розгляд справи в тому самому третейському суді, міжнародному</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p> <p><i>Запропоновані зміни до п.4 ч.1 ст.186 відповідають формулюванням п. 4 ч. 1 ст. 175 ГПК.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	комерційному арбітражі виявився неможливим.	
<p>Стаття 197. Підготовче засідання</p> <p>2. У підготовчому засіданні суд:</p> <p>...</p> <p>2) з'ясовує, чи бажають сторони укласти мирову угоду, передати справу на розгляд третейського суду або звернутися до суду для проведення врегулювання спору за участю судді;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 197. Підготовче засідання</p> <p>...</p> <p>2. У підготовчому засіданні суд:</p> <p>...</p> <p>2) з'ясовує, чи бажають сторони укласти мирову угоду, передати справу на розгляд третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу або звернутися до суду для проведення врегулювання спору за участю судді;</p> <p>...</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p>
<p>Стаття 255. Підстави закриття провадження у справі</p> <p>1. Суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>8) після відкриття провадження у справі між сторонами укладено угоду про передачу спору на вирішення до третейського суду, якщо тільки суд не визнає, що така угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 255. Підстави закриття провадження у справі</p> <p>1. Суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>8) після відкриття провадження у справі між сторонами укладено угоду про передачу спору на вирішення до третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, якщо тільки суд не визнає, що така угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.</p> <p>...</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p>
<p>Стаття 257. Залишення позову без розгляду</p>	<p>Стаття 257. Залишення позову без розгляду</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>1. Суд постановляє ухвалу про залишення позову без розгляду, якщо:</p> <p>...</p> <p>5) позивач до початку розгляду справи по суті подав заяву про залишення позову без розгляду;</p> <p>6) між сторонами укладено угоду про передачу спору на вирішення до третейського суду, і від відповідача не пізніше початку розгляду справи по суті, але до подання ним першої заяви щодо суті спору надійшли заперечення проти вирішення спору в суді, якщо тільки суд не визнає, що така угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана;</p> <p>7) дієздатна особа, в інтересах якої у встановлених законом випадках відкрито провадження у справі за заявою іншої особи, не підтримує заявлених вимог і від неї надійшла відповідна заява;</p> <p>...</p>	<p>1. Суд постановляє ухвалу про залишення позову без розгляду, якщо:</p> <p>...</p> <p>5) позивач до початку розгляду справи по суті подав заяву про залишення позову без розгляду;</p> <p>6) між сторонами укладено угоду про передачу спору на вирішення до третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, і від відповідача не пізніше початку розгляду справи по суті, але до подання ним першої заяви щодо суті спору надійшли заперечення проти вирішення спору в суді, якщо тільки суд не визнає, що така угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана;</p> <p>7) дієздатна особа, в інтересах якої у встановлених законом випадках відкрито провадження у справі за заявою іншої особи, не підтримує заявлених вимог і від неї надійшла відповідна заява;</p> <p>...</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 294. Порядок розгляду справ окремого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Справи окремого провадження не можуть бути передані на розгляд третейського суду і не можуть бути закриті у зв'язку з укладенням мирової угоди.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 294. Порядок розгляду справ окремого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Справи окремого провадження не можуть бути передані на розгляд третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу і не можуть бути закриті у зв'язку з укладенням мирової угоди.</p> <p>...</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p>
<p>Стаття 369. Особливості розгляду в апеляційному порядку окремих категорій справ</p> <p>...</p> <p>4. Частина відсутня</p>	<p>Стаття 369. Особливості розгляду в апеляційному порядку окремих категорій справ</p> <p>...</p> <p>4. У випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, він може розглянути справу без повідомлення сторін, якщо характер спірних правовідносин та предмет доказування у такій справі не потребують виклику сторін.</p>	<p><i>Див. загальний коментар (6) до ЦПК вище.</i></p>

<p>Стаття 403. Підстави для передачі справи на розгляд палати, об'єднаної палати або Великої Палати Верховного Суду</p> <p>1. Суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів, передає справу на розгляд палати, до якої входить така колегія, якщо ця колегія вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів з цієї ж палати або у складі такої палати.</p> <p>2. Суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів або палати, передає справу на розгляд об'єднаної палати, якщо ця колегія або палата вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів з іншої палати або у складі іншої палати чи об'єднаної палати.</p> <p>3. Суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів, палати або об'єднаної палати, передає справу на розгляд Великої Палати, якщо така колегія (палата, об'єднана палата) вважає за необхідне відступити від висновку щодо</p>	<p>Стаття 403. Підстави для передачі справи на розгляд палати, об'єднаної палати або Великої Палати Верховного Суду</p> <p>1. Суд, який розглядає справу в касаційному або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному порядку у складі колегії суддів, передає справу на розгляд палати, до якої входить така колегія, якщо ця колегія вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів з цієї ж палати або у складі такої палати.</p> <p>2. Суд, який розглядає справу в касаційному або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному порядку у складі колегії суддів або палати, передає справу на розгляд об'єднаної палати, якщо ця колегія або палата вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів з іншої палати або у складі іншої палати чи об'єднаної палати.</p> <p>3. Суд, який розглядає справу в касаційному або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному порядку у складі колегії суддів, палати або об'єднаної палати, передає справу на</p>	<p><i>Див. загальний коментар (6) до ЦПК вище.</i></p>
---	---	--

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду.</p> <p>4. Суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів, палати або об'єднаної палати, передає справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо така колегія (палата, об'єднана палата) вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати.</p> <p>5. Суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії або палати, має право передати справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо дійде висновку, що справа містить виключну правову проблему і така передача необхідна для забезпечення розвитку права та формування єдиної правозастосовчої практики.</p>	<p>розгляд Великої Палати, якщо така колегія (палата, об'єднана палата) вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду.</p> <p>4. Суд, який розглядає справу в касаційному або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному порядку у складі колегії суддів, палати або об'єднаної палати, передає справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо така колегія (палата, об'єднана палата) вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати.</p> <p>5. Суд, який розглядає справу в касаційному або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному порядку, у складі колегії або палати, має право передати справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо дійде висновку, що справа містить виключну правову проблему і така передача необхідна для забезпечення розвитку права та формування єдиної правозастосовчої практики.</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 444. Поворот виконання рішення, постанови</p> <p>...</p> <p>4. Якщо скасовано рішення третейського суду, боржникові повертається все те, що з нього стягнуто на користь стягувача за вказаним рішенням.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 444. Поворот виконання рішення, постанови</p> <p>...</p> <p>4. Якщо скасовано рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу боржникові повертається все те, що з нього стягнуто на користь стягувача за вказаним рішенням.</p> <p>...</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ЦПК вище.</i></p>
<p>Стаття 455. Форма і зміст заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>...</p> <p>4. До заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу додаються:</p> <p>1) оригінал рішення третейського суду, оригінал належним чином засвідченого рішення міжнародного комерційного арбітражу або належним чином завірені їх копії. Копія рішення постійно діючого третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, який знаходиться на території України, може також посвідчуватися головою постійно діючого третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, а копія рішення третейського суду, міжнародного</p>	<p>Стаття 455. Форма і зміст заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>...</p> <p>4. До заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу додаються:</p> <p>1) оригінал рішення третейського суду, оригінал належним чином засвідченого рішення міжнародного комерційного арбітражу або належним чином завірені їх копії. Копія рішення постійно діючого третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, який знаходиться на території України, може також посвідчуватися головою постійно діючого третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, а копія рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу для</p>	<p><i>Див. загальний коментар (4) до ЦПК вище.</i></p> <p><i>Запропоновані зміни необхідні для приведення ЦПК у відповідність із змінами до статті 7 Закону про МКА, що пов'язані із імплементацією положень Типового Закону 2006.</i></p> <p><i>Крім того, існуюча норма фактично не дозволяє подати заяву про скасування рішення у випадку, наприклад, відсутності арбітражної/третейської угоди, що, очевидно, суперечить меті даної статті.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>комерційного арбітражу для вирішення конкретного спору має бути нотаріально завірена;</p> <p>2) оригінал третейської або арбітражної угоди, або належним чином завірена її копія;</p> <p>3) документи, що подані на обґрунтування підстав для скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу;</p> <p>...</p>	<p>вирішення конкретного спору має бути нотаріально завірена;</p> <p>2) Видалити пункт</p> <p>3) документи, що подані на обґрунтування підстав для скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу;</p> <p>...</p>	
<p>Стаття 457. Судовий розгляд справи</p> <p>...</p> <p>4. Суд не обмежений доводами заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, якщо під час розгляду справи буде встановлено підстави для скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, визначені статтею 458, частиною другою статті 459 цього Кодексу.</p> <p>5. Справа розглядається судом за правилами, встановленими для розгляду справи судом першої інстанції у порядку спрощеного позовного провадження, з особливостями, встановленими цим розділом.</p>	<p>Стаття 457. Судовий розгляд справи</p> <p>...</p> <p>4. Суд не обмежений доводами заяви про скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, якщо під час розгляду справи буде встановлено підстави для скасування рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, визначені статтею 458, пунктом другим частини другої статті 459 цього Кодексу.</p> <p>5. Справа розглядається судом за правилами, встановленими для розгляду справи судом першої інстанції у порядку спрощеного позовного провадження, з особливостями, встановленими цим розділом.</p>	<p><i>Під час прийняття нової редакції ЦПК у 2017 році, було зроблено неправильне посилання на положення статті 459, що мало б повторювати підхід, закріплений у статтях 34-36 Закону про МКА, які дозволяють суду скасовувати арбітражне рішення/відмовляти в наданні дозволу на його виконання з ініціативи суду лише в двох випадках: з мотивів публічного порядку та якщо спір не арбітровний. Такий самий підхід закріплено і в Нью-Йоркській конвенції.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>{Частина п'ята статті 457 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2234-VIII від 07.12.2017}</p> <p>...</p>	<p>{Частина п'ята статті 457 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2234-VIII від 07.12.2017}</p> <p>...</p>	
<p>Стаття 467. Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду</p> <p>...</p> <p>8. Якщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті, суд, який розглядає це клопотання, визначає суму в національній валюті за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.</p> <p>Пункт відсутній</p> <p>Пункт відсутній</p>	<p>Стаття 467. Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду</p> <p>...</p> <p>8. Видалити пункт</p> <p>8-1. Якщо в рішенні іноземного суду передбачена сплата відсотків та (або) пеня, які нараховуються відповідно до умов, вказаних в рішенні іноземного суду, суд вказує в своїй ухвалі про визнання та надання дозволу на виконання такого рішення про нарахування таких відсотків та (або) пені до моменту виконання рішення з урахуванням чинного законодавства, що регулює таке нарахування.</p> <p>8-2. Остаточна сума відсотків (пені) у такому випадку розраховується за правилами, визначеними у рішенні суду, органом (особою), який (яка) здійснює примусове виконання</p>	<p><i>Див. загальний коментар (5) до ЦПК.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	рішення суду і відповідні дії (рішення) якого (якої) можуть бути оскаржені в порядку, передбаченому розділом VII цього Кодексу.	
<p>Стаття 475. Порядок і строки подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Питання визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом за заявою стягувача відповідно до цієї глави, якщо боржник має місце проживання (перебування) або місцезнаходження на території України.</p> <p>2. Якщо боржник не має місця проживання (перебування) або місцезнаходження на території України, або його місце проживання (перебування) чи місцезнаходження невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом, якщо на території України знаходиться майно боржника.</p> <p>3. Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.</p>	<p>Стаття 475. Порядок і строки подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Питання визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом за заявою стягувача відповідно до цієї глави.</p> <p>2. Видалити частину</p> <p>3. Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.</p>	<p><i>Існуюча система обтяжлива для кредитора, який має довести, що боржник, чи його майно знаходяться в Україні.</i></p> <p><i>Пропонується дозволити таке надання дозволу безвідносно наявності в Україні боржника чи його майна на момент розгляду заяви стягувача (що дозволить стягувачу потім оперативно арештувати майно боржника, якщо воно з'явиться на території України).</i></p> <p><i>Такий підхід (без прив'язки до майна та відповідача) застосовується в багатьох європейських юрисдикціях (Франція, Німеччина, Бельгія тощо).</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>4. Заява, подана після закінчення строку, встановленого частиною третьою цієї статті, повертається без розгляду. Суд за клопотанням заявника може поновити пропущений строк на подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо визнає причини його пропуску поважними.</p>	<p>4. Заява, подана після закінчення строку, встановленого частиною третьою цієї статті, повертається без розгляду. Суд за клопотанням заявника може поновити пропущений строк на подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо визнає причини його пропуску поважними.</p>	
<p>Стаття 476. Форма і зміст заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається у письмовій формі і має бути підписана особою, на користь якої прийнято рішення міжнародного комерційного арбітражу, або її представником.</p> <p>2. У заяві про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу мають бути зазначені:</p> <p>1) найменування суду, до якого подається заява;</p> <p>2) найменування (за наявності) і склад міжнародного комерційного арбітражу, який прийняв рішення, за яким має бути виданий виконавчий лист;</p>	<p>Стаття 476. Форма і зміст заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається у письмовій формі і має бути підписана стягувачем або його представником.</p> <p>2. У заяві про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу мають бути зазначені:</p> <p>1) найменування суду, до якого подається заява;</p> <p>2) найменування (за наявності) і склад міжнародного комерційного арбітражу, який прийняв рішення, за яким має бути виданий виконавчий лист;</p>	<p><i>Існуюче формулювання робить неможливим виконання арбітражного рішення у випадку заміни кредитора за рішенням (наприклад, в результаті злиття з іншою компанією, або в результаті виплати страховою компанією страхового відшкодування кредиторю, або відступлення вимог за рішенням іншій особі).</i></p> <p><i>На даний час така заміна ніяк не врегульовано, що призводить до суперечливої судової практики.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>3) імена (найменування) учасників арбітражного розгляду (їх представників), їх місце проживання (перебування) чи місцезнаходження;</p> <p>4) дата і місце прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем;</p> <p>5) дата отримання рішення міжнародного комерційного арбітражу особою, яка звернулася із заявою;</p> <p>6) вимога заявника про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>3. У заяві можуть бути зазначені й інші відомості, якщо вони мають значення для розгляду цієї заяви (номери засобів зв'язку, факсів, офіційна електронна адреса, адреса електронної пошти сторін та міжнародного комерційного арбітражу тощо).</p> <p>4. До заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу додаються:</p> <p>1) оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або нотаріально завіреним чином такою угоди;</p> <p>2) оригінал арбітражної угоди або нотаріально завіреним чином такою угоди;</p>	<p>3) імена (найменування) учасників арбітражного розгляду (їх представників), їх місце проживання (перебування) чи місцезнаходження;</p> <p>4) дата і місце прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем;</p> <p>5) дата отримання рішення міжнародного комерційного арбітражу особою, яка звернулася із заявою;</p> <p>6) вимога заявника про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>3. У заяві можуть бути зазначені й інші відомості, якщо вони мають значення для розгляду цієї заяви (номери засобів зв'язку, факсів, офіційна електронна адреса, адреса електронної пошти сторін та міжнародного комерційного арбітражу тощо).</p> <p>4. До заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу додаються:</p> <p>1) оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого рішення;</p> <p>2) Видалити пункт</p> <p>2-1) докази, що підтверджують заміну сторони у зобов'язанні щодо якого укладена</p>	<p><i>Існуюча система не відповідає вимогам Нью-Йоркської конвенції та поточній редакції Закону про МКА, яка дозволяє, серед іншого укладення арбітражної угоди шляхом обміну електронними повідомленнями. Фактично рішення, винесене на підставі такої арбітражної угоди, не можливо виконати в Україні. В будь-якому разі, вказані норми необхідно приводити у відповідність з новою редакцією статей 7 та 35</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>2-1) Пункт відстуній</p> <p>3) документ, що підтверджує сплату судового збору;</p> <p>4) копії заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу відповідно до кількості учасників судового розгляду;</p> <p>5) довіреність або інший документ, що підтверджує повноваження особи на підписання заяви;</p> <p>...</p>	<p>арбітражна угода, на підставі якої винесене відповідне арбітражне рішення, - у випадку такої заміни сторони у зобов'язанні</p> <p>3) документ, що підтверджує сплату судового збору;</p> <p>4) копії заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу відповідно до кількості учасників судового розгляду;</p> <p>5) довіреність або інший документ, що підтверджує повноваження особи на підписання заяви;</p> <p>...</p>	<p><i>Закону про МКА, яка розроблена на основі Типового Закону 2006.</i></p>
<p>Стаття 477. Порядок розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>6. За заявою будь-якої із сторін і за наявності поважних причин суд може відкласти розгляд заяви, про що повідомляє сторони.</p> <p>7. Суд може зупинити провадження у справі за заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо в провадженні компетентного суду є заява про скасування цього рішення, - до</p>	<p>Стаття 477. Порядок розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>6. За заявою будь-якої із сторін і за наявності поважних причин суд може відкласти розгляд заяви, про що повідомляє сторони.</p> <p>7. Видалити пункт</p>	<p><i>Виправлено помилку оскільки стаття 477 застосовується до рішень міжнародного комерційного арбітражу, якщо його місце знаходиться за межами України. Відповідне правило для рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України, вже міститься в статті 482(2).</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
набрання законної сили ухвалою суду, якою вирішена така заява.		
Стаття відсутня	<p>Стаття 482-1. Визнання та надання дозволу на виконання арбітражного рішення, винесеного на підставі міжнародного договору</p> <p>1. Визнання та надання дозволу на виконання арбітражного рішення, винесеного на підставі міжнародного договору, здійснюється судом у порядку, встановленому цією главою, якщо інше не передбачене положеннями відповідного міжнародного договору.</p>	<p><i>Оскільки всі положення ЦПК прямо посилаються тільки на «міжнародний комерційний арбітраж», необхідно передбачити можливість застосування цієї загальної процедури для визнання та надання дозволу на виконання арбітражних рішень, винесених в інвестиційних арбітражах.</i></p>
Стаття відсутня	<p>Стаття 482-2. Надання дозволу на визнання та виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Забезпечувальні заходи міжнародного комерційного арбітражу, незалежно від місця арбітражу, визнаються та виконуються в Україні.</p> <p>2. Розгляд питання про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу здійснюється за правилами, встановленими статтями 474-479</p>	<p><i>Див. загальний коментар (3) до ЦПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>цього Кодексу з особливостями, передбаченими цією статтею.</p> <p>3. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, може, якщо вважатиме за належне, вимагати від сторони, що звертається із заявою, надати належне зустрічне забезпечення, якщо питання щодо зустрічного забезпечення не було вирішене арбітражним трибуналом або у випадку, коли таке рішення є необхідним для захисту прав третіх осіб.</p> <p>При вирішенні питання про застосування зустрічного забезпечення застосовуються положення статей 154 та 155 цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.</p> <p>Питання застосування зустрічного забезпечення вирішується судом в ухвалі про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>Зустрічне забезпечення скасовується у разі ухвалення рішення міжнародного комерційного арбітражу про задоволення позову в повному обсязі, рішення на узгоджених умовах (мирової угоди).</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>Зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двох місяців з дня отримання стороною, проти якої спрямовані забезпечувальні заходи, рішення міжнародного комерційного арбітражу щодо повної або часткової відмови у задоволенні позову, рішення (або іншого документу) щодо припинення арбітражного розгляду з інших підстав, стороною або третьою особою не буде подано позов про відшкодування збитків у порядку, визначеному в частині [сьомій] цієї статті.</p> <p>Зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двох місяців з дня постановлення судового рішення про скасування рішення про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу про вжиття забезпечувальних заходів стороною або третьою особою не буде подано позов про відшкодування збитків у порядку, визначеному в частині [сьомій] цієї статті.</p> <p>У випадку ухвалення рішення про внесення змін до рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу в порядку, передбаченому в частині [шостій] цієї статті, суд може відповідно змінити заходи зустрічного забезпечення.</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>4. У визнанні та виконанні забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу може бути відмовлено лише:</p> <p>1) на прохання сторони, проти якої вони спрямовані, якщо суд встановить, що:</p> <p>а) така відмова ґрунтується на підставах, викладених у підпунктах а), б), в) та г) пункту 1) частини першої статті 478 цього Кодексу; або</p> <p>б) рішення арбітражного трибуналу щодо надання зустрічного забезпечення у зв'язку із забезпечувальними заходами, які застосував арбітражний трибунал, не було виконано;</p> <p>в) забезпечувальні заходи були скасовані чи зупинені арбітражним трибуналом або, якщо на те є відповідні повноваження, судом держави, в якій має місце арбітраж, або відповідно до законодавства якої були застосовані ці забезпечувальні заходи; або</p> <p>2) якщо суд визнає, що:</p> <p>а) забезпечувальні заходи несумісні з повноваженнями щодо вжиття заходів забезпечення позову, наданими судом відповідно до цього Кодексу, якщо тільки суд не винесе рішення про зміну формулювання цих забезпечувальних заходів у тій мірі, в якій це необхідно для приведення їх у відповідність до його власних повноважень і процедур з метою</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>виконання цих забезпечувальних заходів і без зміни їх суті; або</p> <p>б) будь-які підстави, викладені у підпунктах а), б) пункту 2) частини першої статті 478 цього Кодексу, стосуються визнання та виконання забезпечувальних заходів.</p> <p>При цьому будь-який висновок, зроблений судом щодо будь-якої із підстав, передбачених в четвертій частині цієї статті, застосовується та має силу тільки для цілей заяви про визнання і надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів, не розглядає забезпечувальні заходи по суті.</p> <p>5. Сторона, що звертається із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, або заява якої задоволена, зобов'язана негайно повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.</p> <p>Сторона, проти якої спрямовані забезпечувальні заходи, має право повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>6. Суд, який ухвалив рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, може скасувати таке рішення або прийняти рішення про зупинення його дії або внесення змін до такого рішення за клопотанням однієї із сторін.</p> <p>Рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу скасовується у разі відмови у розгляді справи міжнародним комерційним арбітражем, припинення розгляду такої справи, ухвалення міжнародним комерційним арбітражем рішення про відмову в задоволенні позову або у разі прийняття ним рішення про скасування заходів забезпечення позову.</p> <p>Суд може зупинити дію рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу або внести зміни до такого рішення на підставі рішення міжнародного комерційного арбітражу про зупинення дії або внесення змін до таких забезпечувальних заходів.</p> <p>Клопотання сторони про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу розглядається суддею</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>одноособово протягом 5 днів з дня його надходження до суду без повідомлення сторін. Якщо наданих у клопотанні пояснень та доказів недостатньо для його розгляду, суд може призначити його розгляд у судовому засіданні з викликом сторін.</p> <p>Якщо зміна заходів включає вжиття нових заходів, клопотання про зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом відповідно до положень частин [1-4] цієї статті.</p> <p>За результатами розгляду клопотання сторони про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у задоволенні клопотання сторони за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.</p> <p>7. Сторона або третя особа, чиї права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок визнання та виконання забезпечувальних заходів міжнародного</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	<p>комерційного арбітражу, має право на відшкодування збитків, заподіяних такими забезпечувальними заходами, за рахунок сторони, яка звернулася із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу в порядку, передбаченому статтею 159 цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.</p>	
<p>Господарський процесуальний кодекс України</p>		
<p><i>Загальний коментар УАА щодо змін до ГПК:</i></p> <p>(1) під час проведення процесуальної реформи 2017 року в ГПК з'явилися норми, які забороняють передавати в міжнародний арбітраж деякі категорії спорів, які раніше були арбітровними. В першу чергу, це стосується позовів у майнових спорах, стороною в яких є боржник, щодо якого відкрито провадження у справі про банкрутство, спорах з позовними вимогами до такого боржника та щодо його майна, а також спорів про облік прав на цінні папери. УАА пропонує дозволити (з певними умовами) передавати ці спори в міжнародний арбітраж.</p> <p>(2) з огляду на запропоновані зміни до ЦПК, необхідно змінити ряд положень ГПК, що містять аналогічні норми.</p>		
<p>Стаття 20. Справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених</p>	<p>Стаття 20. Справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ГПК вище</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема:</p> <p>...</p> <p>7) справи у спорах, що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції, в тому числі у спорах, пов'язаних з оскарженням рішень Антимонопольного комітету України, а також справи за заявами органів Антимонопольного комітету України з питань, віднесених законом до їх компетенції, крім спорів, які віднесені до юрисдикції Вищого суду з питань інтелектуальної власності;</p> <p>8) справи про банкрутство та справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого відкрито провадження у справі про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, за винятком спорів про визначення та сплату (стягнення) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України, а також спорів про визнання недійсними правочинів за позовом контролюючого органу на</p>	<p>інші справи у визначених законом випадках, зокрема:</p> <p>...</p> <p>7) справи у спорах, що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції, в тому числі у спорах, пов'язаних з оскарженням рішень Антимонопольного комітету України, а також справи за заявами органів Антимонопольного комітету України з питань, віднесених законом до їх компетенції, крім спорів, які віднесені до юрисдикції Вищого суду з питань інтелектуальної власності;</p> <p>8) справи про банкрутство, в межах яких вирішуються всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника;</p>	<p><i>Формулювання приведено у відповідність до ч.1 ст.7 Кодексу про банкрутство.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>виконання його повноважень, визначених Податковим кодексом України;</p> <p>9) справи за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство;</p> <p>...</p>	<p>9) справи за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство;</p> <p>...</p>	
<p>Стаття 22. Право сторін на передачу спору на розгляд третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Спір, який відноситься до юрисдикції господарського суду, може бути переданий сторонами на вирішення третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу, крім:</p> <p>1) спорів про визнання недійсними актів, спорів про державну реєстрацію або облік прав на нерухоме майно, прав інтелектуальної власності, прав на цінні папери, а також спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі з урахуванням частини другої цієї статті;</p> <p>2) спорів, передбачених пунктами 2, 3, 7-13 частини першої, пунктами 2, 3, 6 частини другої статті 20 цього Кодексу, з урахуванням частини другої цієї статті;</p> <p>3) інших спорів, які відповідно до закону не можуть бути передані на вирішення третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу.</p>	<p>Стаття 22. Право сторін на передачу спору на розгляд третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу</p> <p>1. Спір, який відноситься до юрисдикції господарського суду, може бути переданий сторонами на вирішення третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу, крім:</p> <p>1) спорів про визнання недійсними актів, спорів про державну реєстрацію або облік прав на нерухоме майно, прав інтелектуальної власності, прав на цінні папери, а також спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі з урахуванням частини другої цієї статті;</p> <p>2) спорів, передбачених пунктами 2, 3, 7-13 частини першої, пунктами 2, 3, 6 частини другої статті 20 цього Кодексу, з урахуванням частини другої цієї статті;</p>	<p><i>Див. загальний коментар (1) до ГПК вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>2. Спори, передбачені пунктом 3 частини першої статті 20 цього Кодексу, що виникають з договору, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу лише на підставі арбітражної угоди, укладеної між юридичною особою та всіма її учасниками.</p> <p>Цивільно-правові аспекти спорів, зазначених у пунктах 2, 7 частини першої, пункті 6 частини другої статті 20 цього Кодексу, спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>Абзац відсутній</p>	<p>3) інших спорів, які відповідно до закону не можуть бути передані на вирішення третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>2. Спори, передбачені пунктом 3 частини першої статті 20 цього Кодексу, що виникають з договору, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу лише на підставі арбітражної угоди, укладеної між юридичною особою та всіма її учасниками.</p> <p>Цивільно-правові аспекти спорів, зазначених у пунктах 2, 7 частини першої, пункті 6 частини другої статті 20 цього Кодексу, спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу.</p> <p>Позови у майнових спорах, стороною в яких є боржник, та спорах з позовними вимогами до такого боржника та щодо його майна, зазначені в пункті 8 частини першої статті 20 цього Кодексу, можуть бути за вибором позивача передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу на підставі відповідної арбітражної угоди, незалежно від того, чи укладена вона до або після відкриття провадження у відповідній справі про банкрутство. Відкриття провадження у справі про банкрутство не впливає на дійсність, чинність та</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Абзац відсутній</p> <p>3. Будь-які неточності в тексті угоди про передачу спору на вирішення до третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності.</p> <p>4. Рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу може бути оскаржено (оспоровано) в порядку, визначеному законом.</p>	<p>виконуваність арбітражної угоди за участі боржника, укладеної до відкриття провадження у відповідній справі про банкрутство.</p> <p>Спори про облік прав на цінні папери можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу лише на підставі арбітражної угоди, стороною якої є депозитарна установа або інвестиційна фірма.</p> <p>3. Будь-які неточності в тексті угоди про передачу спору на вирішення до третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності.</p> <p>4. Рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу може бути оскаржено (оспоровано) в порядку, визначеному законом.</p>	<p><i>Формулювання (в частині інвестиційної фірми) – згідно з Проектом Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення залучення інвестицій та запровадження нових фінансових інструментів (№2284)»: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67117.</i></p>
<p>Стаття 67. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) недієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно</p>	<p>Стаття 67. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) недієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно</p>	<p><i>УАА пропонує встановити для арбітрів такі ж гарантії конфіденційності, які вже встановлені для медіаторів та суддів.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p> <p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг посередництва (медіації) під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>4-1) Пункт відсутній</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p> <p>2. Особи, які мають дипломатичний імунітет, не можуть бути допитані як свідки без їхньої згоди, а представники дипломатичних представництв - без згоди дипломатичного представника.</p>	<p>сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p> <p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг посередництва (медіації) під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>4-1) арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення;</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p> <p>2. Особи, які мають дипломатичний імунітет, не можуть бути допитані як свідки без їхньої згоди, а представники дипломатичних</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
	представництв - без згоди дипломатичного представника.	
<p>Стаття 75. Підстави звільнення від доказування ...</p> <p>8. Обставини, встановлені рішенням третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу, виправдувальним вироком суду у кримінальному провадженні, ухвалою про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності, підлягають доказуванню в загальному порядку при розгляді справи господарським судом.</p> <p>9. Частина відсутня</p>	<p>Стаття 75. Підстави звільнення від доказування ...</p> <p>8. Обставини, встановлені виправдувальним вироком суду у кримінальному провадженні, ухвалою про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності, підлягають доказуванню в загальному порядку при розгляді справи господарським судом.</p> <p>9. Обставини, встановлені резолютивною частиною рішення третейського суду чи рішення міжнародного комерційного арбітражу, щодо якого в Україні постановлено судові рішення про видачу виконавчого документу на примусове виконання рішення третейського суду, про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову в скасуванні такого рішення, не доказуються при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі сторони.</p>	<p><i>Існуюча норма п.8 ст75 суперечить положенням ч.4 цієї ж статті, адже після надання судом дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або відмови у скасуванні рішення міжнародного комерційного арбітражу резолютивна частина останнього відтворюється у тексті відповідного судового рішення.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>Стаття 175. Відмова у відкритті провадження у справі</p> <p>1. Суддя відмовляє у відкритті провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>4) є рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу, прийняте в межах його компетенції в Україні щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, за винятком випадків, коли суд відмовив у видачі виконавчого документа на примусове виконання такого рішення;</p> <p>5) є рішення суду іноземної держави або міжнародного комерційного арбітражу, визнане в Україні в установленому законом порядку, щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав;</p> <p>...</p> <p>2. Суд не має права відмовити у відкритті провадження у справі у випадках, визначених пунктами 4, 5 частини першої цієї статті, якщо відповідне рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу було скасовано і розгляд справи в тому самому третейському суді, міжнародному комерційному арбітражі виявився неможливим.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 175. Відмова у відкритті провадження у справі</p> <p>1. Суддя відмовляє у відкритті провадження у справі, якщо:</p> <p>...</p> <p>4) є рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, за винятком випадків, коли суд відмовив у видачі виконавчого документа на примусове виконання такого рішення;</p> <p>5) є рішення суду іноземної держави, визнане в Україні в установленому законом порядку, щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав;</p> <p>...</p> <p>2. Суд не має права відмовити у відкритті провадження у справі у випадках, визначених пунктом 4 частини першої цієї статті, якщо відповідне рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу було скасовано і розгляд справи в тому самому третейському суді, міжнародному комерційному арбітражі виявився неможливим.</p> <p>...</p>	<p><i>Див. загальний коментар (2) до ГПК вище.</i></p> <p><i>Виправлення неточностей та суперечностей.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Податковий кодекс України		
<p>Стаття 173</p> <p>...</p> <p>173.4 У разі ухвалення судом, третейським судом рішення про зміну власника та перехід права власності на рухоме майно сума податку визначається та самостійно сплачується через банківські установи особою, у власності якої перебував об'єкт рухомого майна, відчужений за таким рішенням, на підставі відображення ним доходу від такого відчуження у складі загального річного оподаткованого доходу.</p>	<p>Стаття 173</p> <p>...</p> <p>173.4 У разі ухвалення судом, третейським судом або міжнародним комерційним арбітражем рішення про зміну власника та перехід права власності на рухоме майно сума податку визначається та самостійно сплачується через банківські установи особою, у власності якої перебував об'єкт рухомого майна, відчужений за таким рішенням, на підставі відображення ним доходу від такого відчуження у складі загального річного оподаткованого доходу.</p>	<p><i>Термінологічні уточнення – див. загальний коментар до Закону про МКА вище.</i></p>
<p>Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування</p> <p>196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p>196.1.10. оплати третейського збору та відшкодування інших витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відповідно до закону;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування</p> <p>196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p>196.1.10. оплати третейського збору, арбітражного збору та відшкодування інших витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відповідно до закону чи витрат, пов'язаних з вирішенням спору в міжнародному комерційному арбітражі;</p> <p>...</p>	<p><i>Термінологічні уточнення – див. загальний коментар до Закону про МКА вище.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
Кримінальний процесуальний кодекс України		
<p>Стаття 65. Свідок</p> <p>1. Свідком є фізична особа, якій відомі або можуть бути відомі обставини, що підлягають доказуванню під час кримінального провадження, і яка викликана для давання показань.</p> <p>2. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) захисник, представник потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача, юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, законний представник потерпілого, цивільного позивача у кримінальному провадженні - про обставини, які стали їм відомі у зв'язку з виконанням функцій представника чи захисника;</p> <p><i>{Пункт 1 частини другої статті 65 із змінами, внесеними згідно із Законом № 314-VII від 23.05.2013}</i></p> <p>2) адвокати - про відомості, які становлять адвокатську таємницю;</p> <p>3) нотаріуси - про відомості, які становлять нотаріальну таємницю;</p> <p>4) медичні працівники та інші особи, яким у зв'язку з виконанням професійних або службових обов'язків стало відомо про хворобу, медичне</p>	<p>Стаття 65. Свідок</p> <p>1. Свідком є фізична особа, якій відомі або можуть бути відомі обставини, що підлягають доказуванню під час кримінального провадження, і яка викликана для давання показань.</p> <p>2. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) захисник, представник потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача, юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, законний представник потерпілого, цивільного позивача у кримінальному провадженні - про обставини, які стали їм відомі у зв'язку з виконанням функцій представника чи захисника;</p> <p><i>{Пункт 1 частини другої статті 65 із змінами, внесеними згідно із Законом № 314-VII від 23.05.2013}</i></p> <p>2) адвокати - про відомості, які становлять адвокатську таємницю;</p> <p>3) нотаріуси - про відомості, які становлять нотаріальну таємницю;</p> <p>4) медичні працівники та інші особи, яким у зв'язку з виконанням професійних або службових</p>	<p><i>УАА пропонує встановити для арбітрів такі ж гарантії конфіденційності, які вже встановлені для медіаторів та суддів.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>обстеження, огляд та їх результати, інтимну і сімейну сторони життя особи - про відомості, які становлять лікарську таємницю;</p> <p>5) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>6) журналісти - про відомості, які містять конфіденційну інформацію професійного характеру, надану за умови нерозголошення авторства або джерела інформації;</p> <p>7) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, за винятком випадків кримінального провадження щодо прийняття суддею (судьями) завідомо неправосудного вироку, ухвали;</p> <p><i>{Пункт 7 частини другої статті 65 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2147-VIII від 03.10.2017}</i></p> <p>8) особи, які брали участь в укладенні та виконанні угоди про примирення в кримінальному провадженні, - про обставини, які стали їм відомі у зв'язку з участю в укладенні та виконанні угоди про примирення;</p> <p>8-1) Пункт відсутній</p>	<p>обов'язків стало відомо про хворобу, медичне обстеження, огляд та їх результати, інтимну і сімейну сторони життя особи - про відомості, які становлять лікарську таємницю;</p> <p>5) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>6) журналісти - про відомості, які містять конфіденційну інформацію професійного характеру, надану за умови нерозголошення авторства або джерела інформації;</p> <p>7) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, за винятком випадків кримінального провадження щодо прийняття суддею (судьями) завідомо неправосудного вироку, ухвали;</p> <p><i>{Пункт 7 частини другої статті 65 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2147-VIII від 03.10.2017}</i></p> <p>8) особи, які брали участь в укладенні та виконанні угоди про примирення в кримінальному провадженні, - про обставини, які стали їм відомі у зв'язку з участю в укладенні та виконанні угоди про примирення;</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>9) особи, до яких застосовані заходи безпеки, - щодо дійсних даних про їх особи;</p> <p>10) особи, які мають відомості про дійсні дані про осіб, до яких застосовані заходи безпеки, - щодо цих даних;</p> <p>11) експерти - щодо роз'яснення наданих ними висновків.</p> <p><i>{Частина другу статті 65 доповнено пунктом 11 згідно із Законом № 2447-VIII від 07.06.2018}...</i></p>	<p>8-1) арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення;</p> <p>9) особи, до яких застосовані заходи безпеки, - щодо дійсних даних про їх особи;</p> <p>10) особи, які мають відомості про дійсні дані про осіб, до яких застосовані заходи безпеки, - щодо цих даних;</p> <p>11) експерти - щодо роз'яснення наданих ними висновків.</p> <p><i>{Частина другу статті 65 доповнено пунктом 11 згідно із Законом № 2447-VIII від 07.06.2018}...</i></p>	
<p>Закон України «Про міжнародне приватне право»</p>		
<p>Стаття 77. Виключна підсудність</p> <p>1. Підсудність судам України є виключною у таких справах з іноземним елементом:</p> <p><i>{Абзац перший частини першої статті 77 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1837-VI від 21.01.2010}</i></p> <p>1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що</p>	<p>Стаття 77. Виключна підсудність</p> <p>1. Підсудність судам України є виключною у таких справах з іноземним елементом:</p> <p><i>{Абзац перший частини першої статті 77 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1837-VI від 21.01.2010}</i></p> <p>1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ,</p>	<p><i>Запропоноване уточнення дозволить зняти ряд питань, що виникають у судовій практиці.</i></p>

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт;</p> <p><i>{Пункт 1 частини першої статті 77 в редакції Законів № 817-VIII від 24.11.2015, № 155-IX від 03.10.2019}</i></p> <p>2) якщо у справі, яка стосується правовідносин між дітьми та батьками, обидві сторони мають місце проживання в Україні;</p> <p>3) якщо у справі про спадщину спадкодавець - громадянин України і мав в ній місце проживання;</p> <p>4) якщо спір пов'язаний з оформленням права інтелектуальної власності, яке потребує реєстрації чи видачі свідоцтва (патенту) в Україні;</p> <p>5) якщо спір пов'язаний з реєстрацією або ліквідацією на території України іноземних юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців;</p> <p>6) якщо спір стосується дійсності записів у державному реєстрі, кадастрі України;</p>	<p>що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт;</p> <p><i>{Пункт 1 частини першої статті 77 в редакції Законів № 817-VIII від 24.11.2015, № 155-IX від 03.10.2019}</i></p> <p>2) якщо у справі, яка стосується правовідносин між дітьми та батьками, обидві сторони мають місце проживання в Україні;</p> <p>3) якщо у справі про спадщину спадкодавець - громадянин України і мав в ній місце проживання;</p> <p>4) якщо спір пов'язаний з оформленням права інтелектуальної власності, яке потребує реєстрації чи видачі свідоцтва (патенту) в Україні;</p> <p>5) якщо спір пов'язаний з реєстрацією або ліквідацією на території України іноземних юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців;</p> <p>6) якщо спір стосується дійсності записів у державному реєстрі, кадастрі України;</p>	

Чинна редакція	Редакція з урахуванням запропонованих змін	Коментарі УАА
<p>7) якщо у справах про банкрутство боржник був створений відповідно до законодавства України;</p> <p>8) якщо справа стосується випуску або знищення цінних паперів, оформлених в Україні;</p> <p>9) справи, що стосуються усиновлення, яке було здійснено або здійснюється на території України;</p> <p>10) в інших випадках, визначених законами України.</p> <p>2. Частина відсутня</p>	<p>7) якщо у справах про банкрутство боржник був створений відповідно до законодавства України;</p> <p>8) якщо справа стосується випуску або знищення цінних паперів, оформлених в Україні;</p> <p>9) справи, що стосуються усиновлення, яке було здійснено або здійснюється на території України;</p> <p>10) в інших випадках, визначених законами України.</p> <p>2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до міжнародного комерційного арбітражу</p>	